

المنهج الوجيه

بسم الله الرحمن الرحيم

لنډ نصاب

د نوي مسلمان لپاره د ټولګي تعليمي نصاب

بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

الحمد لله الذي هدانا للإسلام، ودلّنا إلى سبيل السلام، وبعث فينا خير الأنام، صلى الله عليه وسلم تسليماً كثيراً. أما بعد:

موږ خوښ يو چې تاسو ته دا کورس وړاندې کوو چې ريښتيني دين (د اسلام دين) معرفي کوي او د هغه علمي او عملي اړتياوې بيانوي، د دې لپاره چې ستا د دين په پيژندلو کې ستا لپاره چابې او د اسلام د احکامو په پلي کولو کې درسره مرسته کوونکې شي. دا کورس تاسو ته دا شيان وړاندې کوي:

1- د اسلام د دين او لويو اړينو موضوعاتو په اړه يې لنډ وضاحت.

2- قرآن کریم ته يوه عمومي کتنه، او د قرآن کریم د ځينو لنډو سورتونو د معناگانو تفسير.

3- د فرضي عبادتونو د احکامو لنډ تشریح.

4- په اسلام کې د معاملاتو، رواجونو او اخلاقو په اړه د مهمو احکامو لنډ توضیح.

د دې درسي فصلونه د تعليمي پلان له مخې ویشل شوي چې د هر فصل درسونه شپږو ورځو باندې ویشل شوي، د هر درس موده ټاکل شوې ده. دا مضمون په يوه تعليمي بڼه هم

جوړه شوې ده چې يو شمير فعاليتونه او تمرينونه پکې شامل دي، کوم چې د نوي مسلمان سره د معلوماتو د يادولو او په هغې باندې پوهېدلو کې مرسته کوي، سربېره پر دې د هر درسي فصل په پای کې د ارزونې پوښتنې دي ترڅو زده کونکي وکولی شي د هغه د پوهې کچه و ارزوي. په دې مضمون کې يو شمير ښې شاملې دي چې هدف يې د نوي مسلمان د تعليمي پروسې په ښه کولو او د کورس په پوهېدو کې مرسته کول دي، چې هغه په لاندې ډول دي:

دا رنگ د دې معلوماتو اهميت ته اشاره کوي، او د لوست په پای کې د اړونده پوښتنې احتمال ته اشاره کوي.

دا يادښت په متن کې د يوې کلمي تعريف او توضيح ته اشاره کوي.

بحث وکړه

دا پراگراف د ښوونکي او زده کونکي تر منځ د بحث موضوع ته اشاره کوي، چې موخه يې د زده کونکي د فکر او استدلال ملکې ته وده ورکول دي.

تمرين

يو داسې عملي کړو وړو ته شامل دی چې په فکر کولو يا د يوې مسلې راوېستلو او يا په يادولو باندې ولاړ وي.

نو په دې په زړه پورې تعليمي سفر کې تاسو ته ښه راغلاست وايو..

تعليمي پلان

ناسته

پراگرافونه

وخت

10 دقیقې

15 دقیقې

20 دقیقې

30 دقیقې

45 دقیقې

لومړۍ ورځ

لومړۍ ناسته

پیلیزې

1. پېژندنه او خبرتیاوې
 2. وجودي پوښتنې: (مونږ څوک یو؟ مونږ چیرته څو؟)
 3. د هدایت نعمت
- اسلام:

1. اسلام څه شی دی؟
2. زه ولې مسلمان شم؟
3. د اسلام نړیوال توب
4. اسلام هغه گناهونه ختموي چې مخکې شوي دي
5. اسلام وروستی دین دی
6. د محمد صلی الله علیه وسلم پیغمبري
7. په اسلام کې د غوروالي معیار

8. د دين زده كړه

9. د اسلام ركنونه

زه څنگه مسلمان شم؟:

1. دوه گواهيانې (شهادتونه)

2. د دواړو گواهيانو [شهادتينو] معنا.

3. د گواهيانو لوازمات

دمه

دويمه ناسته

اودس څنگه وكرم؟ (عملي)

لمونځ څنگه وكرم؟ (عملي)

د لومړۍ ورځې يادداښت

دويمه ورځ

لومړۍ ناسته

ايمان څه شى دى؟

د ايمان ستني (ركنونه):

1. په الله تعالى ايمان لرل.

2. په ملايكو ايمان لرل.

3. (د الله تعالى له طرفه) په رالېږل شويو كتابونو ايمان

لرل.

4. په پيغمبرانو ايمان لرل.

5. د اخرت په ورځ باندې ايمان لرل.

6. په تقدير باندې اېمان لرل.

د اېمان مېوې (فایډې)

قرآن کریم:

1. قرآن کریم څه شی دی؟

2. قرآن کریم د روح او عقل غذا ده.

3. قرآن کریم د ژوند تگلاره ده.

4. په قرآن کریم کې د پیغمبرانو کیسې.

د اخلاص سورت یادول او د هغه په معناگانو ځان پوهول

دوېمه ناسته

بنده ګی:

1. د بنده ګی معنا.

2. د بنده ګی د قبلېدو شرطونه.

3. د بنده ګی ډولونه.

پاکوالی

د پاکۍ ډولونه:

1. حسي پاکي: اصل په شيانو کې پاکي ده، ناپاک شيان، د ناپاکۍ ليرې کول، د حاجت رفع کول.

2. معنوي پاکي: د بې اودسۍ لري کول، د بې اودسۍ لري کولو لپاره استعمالېدونکي اوبه.

د دويمې ورځې يادښت

درېمه ورځ

لومړې ناسته

اودس څرنگه وکړم؟ (نظري)

۱. د اوداسه معنا.

۲. اودس څرنگه وکړو؟

۳. د اودس ماتوونکي شيان.

۴. د اودس واجبوونکي شيان.

۵. په جورابو باندې مسحه کول.

د سورة الفلق يادول او د هغه په معنا ځان پوهول

دوېمه ناسته

څرنگه غسل وکړم؟

۱. د غسل معنا.

۲. څرنگه غسل وکړو؟

۳. غسل کله واجبيږي؟

۴. هغه څه چې جنب ته يې کول حرام دي.

۵. تيمم.

حيض او نفاس:

۱. د زنانه څخه د وتونکې وېنې ډولونه.

۲. دحيض او نفاس احکام.

د سورة الناس يادول او د هغه په معنا باندې ځان پوهول

د درېمې ورځې يادابنت

څلورمه ورځ

لومړې ناسته

د سورة الكافرون يادول او د هغه په معنا ځان پوهول
څرنگه لمونځ وکړم؟ (نظري):

۱. لمونځ څه شی دی؟

۲. مونږ ولې لمونځ کوو؟

۳. د لمانځه مرتبه.

۴. د لمانځه شرطونه.

۵. پنځه لمونځونه.

۶. څرنگه لمونځ وکړو؟

دوېمه ناسته

لمونځ:

۱. د لمانځه د کیفیت پوره والی.

۲. د جمعي لمونځ.

د څلورمې ورځې يادښت

پنځمه ورځ

لومړې ناسته

د الکوتر سورت يادول او د هغه په معنا ځان پوهول
زکات:

۱. زکات څه شی دی؟

۲. مونږ ولې زکات ورکوو؟

۳. څرنگه زکات ورکړو؟

روژه:

۱. روژه څه شی دی؟

۲. ولې روژه نېسو؟

۳. د روژې ماتوونکي.

۴. هغه څوک چې د هغوی لپاره په رمضان کې بوزه کېدل روا دي.

الحج:

۱. حج څه شی دی؟

۲. مونږ ولې حج کوو؟

۳. حج په چا فرض دی؟

دویمه ناسته

د العصر سورت یادول او د هغه په معنا ځان پوهول

جامي (کالي):

۱. اصل په جامو کې.

۲. حرامې جامې.

خوراک او څښاک:

۱. اصل په خوراک او څښاک کې.

۲. حرام خوراک او څښاک.

۳. د شرعي حلالې (ذبحې) شرطونه کوم دي؟

۴. په رستورانټونو او دوکانونو کې د حلالولو حکمونه.

د پنځمې ورځې یادښت

شپږمه ورځ

لومړۍ ناسته

مالي راکړې ورکړې:

۱. مالي راکړې ورکړې څه دي؟
 ۲. اصل په مالي راکړو ورکړو کې.
 ۳. حرامې مالي راکړې ورکړې.
- اخلاق:

۱. اخلاق په اسلام کې.
 ۲. د بنيایسته اخلاقو فضیلت.
 ۳. په اسلام کې د اخلاقو ډگرونه.
- دویمه ناسته

د یادوو شویو سورتونو تکرار.
د اوداسه او د لمانځه د طریقو تکرار.

د شپږمې ورځې یادښت

د نصاب موضوعګانې

لومړۍ فصل

د اسلام دین

دویم فصل

قرآن کریم

درېم فصل

عبادتونه

څلورم فصل

اسلامي حکمونه

لومړی فصل

د اسلام دين

لومړی لوست

اسلام او ستري پوښتنې

پيليزه

انسانانو ته د انسان له وجود سره تړلې پوښتنې رامنځ ته کېږي، نو د خپلې موضوع په حقيقت، د هغه د راتگ سرچينه، د هغې د علت او د پای په اړه پوښتنې کوي. او اسلام دغو پوښتنو ته د قناعت وړ ځوابونه ورکړي دي:

لومړۍ پوښتنه:

مونږ څوک يو؟

اسلام انسان داسې تعریفوي چې دا د الله تعالی له ډېرو مخلوقاتو څخه دی، الله تعالی هغه ته پر ډېرو مخلوقاتو فضيلت ورکړی، او دې ته يې د خپل ژوند په اوږدو کې د هغه د مطلوب کارونو د ترسره کولو لپاره ډير مخلوق يې ورته مسخر کړي دي. الله تعالی فرمايلي دي:

(وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا)

(او يقېنا مونږ د ادم اولادې ته ډېر عزت ورکړی دی، او مونږ دوی په سور لېو باندې په وچه او سمندر کې سواره کړي دي، او مونږ دوی په خپل مخلوق کې په ډېرو زیاتو باندې غوره کړي دي، په غوره کولو ډېرو سره) (اسراء: ۷۰)

او الله تعالیٰ په انسان کې یوشان والی اېښودلی دی له:

. ملاېکو سره د هغوی په پاکوالي او بنده کې کې.

. شیطانانو سره د هغوی په انکار او نافرمانۍ کې.

. او حیواناتو سره د خپلو هېلو او شهوتونو په پوره کولو کې.

او په هغه کې د خیر او شر دواړو لپاره چمتوالی اېښودلی، او هغه څه یې ورته ورکړي چې د خیر او شر ترمنځ پرې توپیر کولی شي؛ لکه فطرت او عقل

او هغه یې ازاد، خود مختاره ګرځولی، او د خپل واک او ګړنو باره کې به ترې پوښتنه کېدلی شي.

ملاېکې: د الله تعالیٰ د مخلوق څخه یو مخلوق دی، الله تعالیٰ د رڼا څخه پیدا کړي، پالل شوي، تابع کړی شوي، عزتمند بنده ګان دي، د الله تعالیٰ نافرمانۍ نه کوي او څه امر چې ورته وکړی شي کوي یې، د هغوی شمیر باندې له الله تعالیٰ پرته بل هېڅوک نه پوهیږي

دویمه پوښتنه

مونږ ولې او د کوم ځای څخه راغلي یو؟ اسلام دا بیانوي چې د انسان شروع د پیدایښت د ختې څخه شوی، الله تعالیٰ

ادم - عليه السلام- د ختي نه پيدا كړی دی، او هغه د ټول بشريت پلار دی، الله تعالى فرمايلي دي:

(وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ)
(وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ)

(او بېشكه مونږ انسان د ختي د خلاصي (بېلابېلو ځايونو څخه راټولي شوي) څخه پيدا كړی دی) (المؤمنون: ۱۲) او د دې انسان د پېداېښت مقصد د الله تعالى بنده كي ده، په داسي حال كي چې الله تعالى د دوی د پېداېښت څخه بهي نيازه دی، الله تعالى فرمايلي دي:

(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)
(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)

(او ما پېريان او انسانان نه دي پيدا كړي مگر د دې لپاره چې دوی زما عبادت وكړي) (الذاريات: ۵۶).

آدم

الله تعالى مونږ ته په قرآن كي د هغه د پېداېښت كېسه بيان كړې او دا چې څنگه شيطان ورسره دښمني پيل كړه، د سورت البقرې د آيتونو (۳۰-۳۹) تفسير وگورئ.

بحث وكړه

د اسلام له داخلېدو مخكي او وروسته د خپل وجود د مفهوم په اړه خپل نظر پرته كړئ:

درېمه پوښتنه

مونږ چېرته څو؟ قرآنكريم فرمايي چې هر انسان به په دې دنيا كي مړ كيږي او د هغه په مرگ سره د كار كولو پړاو پای

ته رسیري، او د حساب او بدلي ورکولو مرحله پیل کیري،
الله تعالی فرماېلي دي:

(إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ- ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخْتَصِمُونَ)

(بېشکه ته هم مړ کیدونکی یې او بېشکه دوی (هم) مړه
کېدونکي دي - بیا بېشکه تاسو به د قیامت په ورځ د خپل رب
په وړاندې یو تر بله جگړه کوئ) (الزمر سورت: ۳۰-۳۱
آیتونه).

نو کله چې انسان مړ شي داسې مرحلې ته انتقالیږي چې د
هغه څخه پکې د هغه د دین په اړه پوښتنه کېدلې شي، او د
هغه په کړنو به ورته بدلي ورکولې شي، الله تعالی فرماېلي
دي:

(كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ
زُحِرَ حَ عَنْ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
مَتَاعُ الْغُرُورِ)

(کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ
زُحِرَ حَ عَنْ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ)

(هر ساه لرونکی د مرګ (خوند) څکونکی دی او یقېنا
همدا خبره ده چې تاسو ته به د قیامت په ورځ ستاسو ثوابونه
پوره (پوره) در کړی شي، نو څوک چې له اور (د جهنم) نه
لرې کړی شو او جنت ته داخل کړی شو، نو یقېنا هغه کامیاب
شو او دنيایي ژوند یواځې د غولېدلو سامان دی) (آل عمران
سورت: ۱۸۵ آیت).

کله چې د قیامت ورځ راشي نو الله تعالیٰ به مري له قبرونو څخه د قضاوت او ثواب لپاره راپاڅوي، نو مومنانو ته به باغونه او کافرانو ته به د جهنم اور په بدل کې ورکړل شي، الله تعالیٰ فرمایلي:

(كَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي

(السَّعِيرِ)

(كَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ)

همداسې مونږ ته (دا) عربي قرآن وحي کړو د دې لپاره چې ته ام القرى (مکه) وويروي او هغه څوک چې د دې ګېر چاپېره دي او ته دوی د جمع کېدلو له ورځې نه وويروي چې هېڅ شک په کې نشته، يوه ډله به په جنت کې وي او بله ډله به په دوزخ کې وي) (الشوری: 7).

د هدايت لورینه (نعمت): څوک چې د خپل پيدايښت په حکمت پوه شي، او د هغه انجام چې خلک يې د قیامت په ورځ انتظار کوي، نو په دې به يې پوخ يقين پيداشي چې تر ټولو لوی نعمت چې الله تعالیٰ يې خپلو بندگانو ته ورکوي، د حق دين او د نیکو اعمالو ته د لارښوونې نعمت دی. له همدې امله الله تعالیٰ خپلو بندگانو ته په لمانځه کې امر کړی چې له هغه څخه مستقيمي لارې ته د لارښوونې غوښتنه وکړي کومه چې د اسلام دين دی چې د الله تعالیٰ رضا ته رسېدونکې ده.

د ځمکې جوړول يو له هغو پړاونو څخه دی چې انسان يې په خپل ژوند کې ترسره کوي، او د دې لوی کار د سرته

رسولو لپاره الله پاک خپل طبیعت دې ته چمتو کړی ترڅو دا رول ترسره کړي ... دا بیان کړه چې انسان څرنگه کولی شي چې پرته له نورو مخلوقاتو دا ځمکه اباده کړي؟

له مرگ څخه وروسته د مخلوق د برخليک د معلومولو ځينې عملي اغيزې ذکر کړئ؟

د ارزونې پوښتنې

اسلام څرنگه انسان په ټولو مخلوقاتو باندې غوره کړی؟

د انسان د پېداېښت هدف څه دی؟

د پېداېښت د پیل کېسه قرآن کریم ولې په تفصیل سره بیان کړی؟

کله چې انسان مړ شي نو داسې یوې مرحلې ته انتقال شي چې د هغه نه پکې د هغه د دین په اړه پوښتنه کېږي، او د هغه په عملونو بدلې ورکول کېږي.

د انسان د پېداېښت هدف د ځمکې آبادول او برابرول دي ترڅو پکې ژوند وکړي.

سم

ناسم

وروسته له دې چې تا د انسان د پېداېښت په هکله اسلامي مفهوم ولوست:

دا بیان کړه چې تاسو په کومه اندازه احساس کوئ چې هغه ستاسو د طبیعت او داخلي احساساتو سره موافق دی.

اسلام څه شی دی؟

پیلیزه

اسلام: هغه دین دی چې الله جل جلاله په دې سره محمد - صلی الله علیه وسلم - رالېږلی دی، او دا د هغه څه غزول دي چې پخواني پیغمبرانو راوړي وو. د هغه اساس پر دې دی چې د عبادت مستحق معبود یو دی هېڅ شریک نه لري، او هغه الله جل جلاله دی، د هغه په پاچاهۍ کې د هغه لپاره هیڅ کوم مرستندوی نشته، او د هغه د بنده گانو ترمنځ یې څوک واسطه هم نشته. خوزه ولی باید اسلام قبول کړم؟ او آیا دا دین د ټولو خلکو لپاره دی او که یوازې د عربو لپاره خاص دی؟ او پیغمبر یې څوک دی؟ او آیا بل پیغمبر شته چې د دې نه به ورسته راشي؟

زه ولی مسلمان شم؟

کیدای شي ځینې خلک پوښتنه وکړي: زه ولی باید مسلمان شم؟

جواب یې دا دی چې: زه باید د ځینو سببونو له وجې مسلمان شم چې له هغې څخه ځینې یې دا دي:

لومړی: د اسلام دین هغه دین دی چې الله تعالی د خپلو بنده گانو لپاره غوره کړی، او د دې نه پرته بل هېڅ دین هم د چا څخه نه قبلېږي، الله تعالی فرمایلي:

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

(او څوګ چې له اسلام نه پرته (بل) دين ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانيانو څخه دی) (آل عمران: ۸۵ آيت).

دويم: اسلام د ټولو پيغمبرانو دين دی، او په ټولو پيغمبرانو په ايمان لرلو باندې امر کوي، او د دوی ترمنځ هېڅ توپير نه کوي. الله تعالى فرمايلي:

(قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ)

تاسو ووايئ: مونږ په الله تعالى ايمان راوړی دی او په هغه څه چې مونږ ته نازل کړی شوي دي، او په هغه څه چې ابراهيم او اسماعيل او اسحاق او يعقوب او د هغوی اولادې ته نازل کړی شوي دي، (او مونږ ايمان راوړی دی) په هغه څه چې موسی او عیسی ته ورکړی شوي دي، او په هغه څه چې د خپل رب له جانبې (نورو) پيغمبرانو ته ورکړی شوي دي، مونږ په دوی کې د هېڅ یو په مېنځ کې فرق نه کوو، او مونږ خاص د هغه الله تعالى حکم منونکي يو. (البقرة: 136 آيت). او د پيغمبرانو ترمنځ اختلاف په هغو قوانينو کې دی چې د بنده گانو په کارونو پورې اړه لري، لکه چې الله تعالى فرمايلي دي:

(لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا)

(لَكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا)

(مونږ په تاسو کې د هر یو لپاره یو دستور او لاره مقرره کړې ده) (المائدة: ٤٨). یعنې: الله تعالی د هر یو امت لپاره یو دستور مقرر کړی چې هغه ته خپلې فېصلې کوي، او یوه لاره ده چې په هغې سره الله تعالی ته ځان نږدې کوي، نو د هر دین والا لپاره خاص حکمونه او خاص دستورونه دي چې د هغوی سره مناسب دي، لیکن د عقېدې له وجې، د ټولو پیغمبرانو عقېده یوه ده. بیا الله تعالی د خپلو پیغمبرانو او رسولانو وروستنی پیغمبر راولېږه نو په هغه سره یې د پیغمبرانو لړۍ ختمه کړه، او د هغه په قانون سره یې [اسماني قانونونه ختم کړل، نو د اسلام نه پرته بل هېڅ دین هم د چا څخه نه قبلوي.

درېم: په اسلام کې ننوتل په دنیا کې د نېکبختۍ او په آخرت کې د خلاصون لار ده، نو په آخرت کې به هېڅ څوک نه خلاصېږي چې د محمد صلی الله علیه وسلم دعوت ورته رسېدلی وي مګر چې په هغه یې اېمان راوړی وي او د هغه تابعداري یې کړي وي، الله تعالی فرمایي:

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

الْخَاسِرِينَ)

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

(او څوک چې له اسلام نه پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی) (آل عمران: 85 آیت)، او پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي دي:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ، وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

» په هغه ذات مې قسم دی چې د محمد روح د هغه په لاس کې دی، زما د دعوت په اړه د دې امت یهودي او یا نصراني وانه وري، او بیا مړ شي، او زما په رسالت اېمان رانه وړي نو دا کس به د دوزخ له څښتنانو څخه وي». (مسلم روایت کړی ۱۵۳).

څلورم: بېشکه اسلام زما لویو پوښتنو ته زړه ښوونکي ځوابونه ورکوي: زه ولې دنیا ته راغلی يم؟ د کوم ځای څخه راغلی يم؟ او له مرګ څخه وروسته به چېرته ځم؟

پنځم: اسلام داسې یو دین دی چې فطرت سره برابر دی، د لوی ارزښت په پیل سره چې هغه د الله تعالی توحید دی، او په هغو ادابو ختمېدونکی دی چې نېکو برابر و اخلاقو ته ښوونه کوي.

بحث وکړه

اسلام څرنگه د ټولو پیغمبرانو دین کېدلی شي؟

د اسلام له ځانګړتیاوو څخه:

اسلام د نورو دینونو څخه په ځېنو ځانګړتیاوو سره ځانګړی دی، او د هغه سترې ځانګړتیاوې دا دي:

۱- اسلام نړیوال دین دی

د اسلام دین یوازې په عربو پورې خاص نه دی، بلکې دا هغه دین دی چې الله تعالی د ټولو انسانانو لپاره غوره کړی،

او له دې وجې نه الله تعالى خپل پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم ته ويلي:

(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)
(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)

(او مونږ ته نه يې لېږلی مگر د عالمونو لپاره رحمت) (انبياء: ۱۰۷). نو بېشکه الله تعالى پيغمبر صلى الله عليه وسلم د ټولو خلکو لپاره عام رحمت گرځولی، دوی ته د ايمان لار وربښايي، او خپل شريعت يې په خلکو باندې د رحمت له کبله د ټولو شريعتونو څخه پراخه گرځولی.

فايده

اسلام د خلکو عادتونو او رواجونو ته درناوی کوي او هغوی په دې نه مجبوروي چې خپل رواجونه دې بدل کړي مگر هغه څيز چې د اسلام دشعابرو او بنوونو مخالف وي. ۲. ۲. اسلام مخکني گناهونه بخښي.

کله چې يو انسان په رېښتني توگه اسلام ومني، نو بېشکه الله تعالى د پراخه مهرباني او رحمت څښتن دی نو هغه ته ټول مخکني گناهونه بخښي، او دا د اسلام د ښېگڼو څخه دي. الله تعالى خپل پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته ويلي:

(قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ)
(قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ)

(ته هغو کسانو ته ووايه چې کفر يې کړی دی، که چيرې دوی منع شي، (نو) دوی ته به د هغو (گناهونو) بخښنه وشي چې مخکې شوي دي). (الأنفال: ۳۸). او يو سړی راغی

غوښتل يې چې پېغمبر صلی الله عليه وسلم ته مسلمان شي خو لېکن دا شرط يې کېښوده چې دې ته د ده مخکني گناهونه وبخښل شي، نو پېغمبر صلی الله عليه وسلم زيری ورکړ او ورته يې وويل:

«أما علمت أن الإسلام يهدم ما كان قبله؟»
«ايا ته نه پوهېږي چې اسلام مخکني تير شوي گناهونه له منځه وړي؟» مسلم روايت کړی (۱۲۱).

۳. اسلام وروستی دين دی

الله تعالی اسلام د پخوانيو آسماني قوانينو د سلسلې څخه ګرځولی، او د قيامت د قاپمېدو پورې يې د ټولو مخلوقاتو لپاره د دين په توګه غوره کړی، نو د ځمکې په سر د اسلام نه پرته بل حق دين نشته، الله تعالی فرمايلي:

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

(او څوک چې له اسلام نه پرته (بل) دين ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانيانو څخه دی) (آل عمران: 85 آيت).

بحث وکړه

تاسو هغو کسانو ته څرنگه ځواب ورکوئ چې ادعا کوي چې اسلام د عربو لپاره ځانګړی دين دی؟
د اسلام پېغمبر څوک دی؟

مسلمان دا عقېده لري چې بېشکه محمد - صلی الله عليه وسلم - د ټولو پېغمبرانو وروستی دی کوم چې الله تعالی ټولو خلکو ته رالېږلی و، چې هغوی یواځې د الله بنده گي ته راوبلي، او دا چې د هغه نه وروسته بل پېغمبر نشته، الله تعالی فرماېلي دي:

(مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا)
(مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا)

(محمد ﷺ) ستاسو په سړيو کې د هېچا پلار ندی او لېکن د الله رسول دی او د نبیانو (د لړۍ) ختموونکی دی او الله په هر شي ښه عالم دی) (الاحزاب: ۴۰).

د دين زده کړه:

په مسلمان باندې واجب دی چې د خپل دين هغه اساسي څيزونه زده کړي کومو ته چې اړتيا لري، تر څو د خپل رب بنده گي په پوهي سره وکړي.

پېغمبر - صلی الله عليه وسلم - دين باندې د ځان پوهولو په اړه تر غيب ورکړی، نو فرماېلي دي:

«من یرد الله به خیرًا یفقهه فی الدین».

"الله تعالی چې چا ته د خیر اراده وکړي نو په دين کې پوهه ورنسيب کوي" امام بخاري روايت کړی (۷۱).

پیغمبر صلی الله علیه وسلم خبر ورکړی چې د شرعي علم زده کړه جنت ته د ننوتلو لار ده، نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

«من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً، سهل الله له به طريقاً إلى الجنة».

"څوک چې په داسې لاره روان شو چې علم یې پکې لټاوه، الله تعالی به ورته د دې په وجه جنت ته لاره اسانه کړي". امام مسلم روایت کړی (۲۶۹۹).
اضافي مطالعه

د دې لپاره چې د محمد - صلی الله علیه وسلم - د ژوند په اړه ښه پوه شي د محمد رسول الله په نوم کتاب ولوله، کوم چې په (أصول بعدة لغات عالمية) اصول په نړیوالو ژبو ستور کې موندلی شي.

د کتاب رابنکته کولو (ډاونلوډولو) لپاره بارکود سکین کړئ

ډېر داسې کتابونه شته چې له هغو څخه مسلمان د خپل رب د عبادت لپاره د خپل دین احکام زده کولای شي، او د دې غوره کتابونو د لاسته راوړنې لپاره باید له متخصصینو لارښوونه وغوښتل شي.

په اسلام کې د غوروالي معیار:

الله تعالی د خپلو بندگانو تر منځ د غوروالي لپاره د ایمان او تقوا معیار ټاکلی دی، نو د مسلمانانو تر منځ توپیر د دوی د ایمان په پیاوړتیا کې دی، نه د دوی په شکل، نه د دوی په

نسب، نه د دوی په رنگ او نه د پیسو پر اساس، الله تعالی فرمایلي:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)
(يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)

(ای خلکو! بپشکه مونږ تاسو له یوه سړي او له یوې ښځې پیدا کړي یاستی، او مونږ تاسو ځانګې او قبیلې ګرځولي یاستی، د دې لپاره چې تاسو یو بل سره وپېژنی، بپشکه د الله تعالی په نېز په تاسو کې ډېر عزتمن، ستاسو زیات پر رهېزګار دی، بپشکه الله تعالی ښه پوه، ښه خبردار دی) (الحجرات: ۱۳).

او پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

«يا أيها الناس، ألا إن ربكم واحد، وإن أباكم واحد، ألا لا فضل لعربي على عجمي، ولا لعجمي على عربي، ولا أحمر على أسود، ولا أسود على أحمر، إلا بالتقوى».

"ای خلکو! بپشکه ستاسو رب یو دی، او پلار مو یو دی، خبردار! عرب په عجم او عجم په عرب باندې، سور په تور او تور په سور باندې غوره والی نه لري مګر په پرهېزګاری سره". بیهقي په شعب الایمان کې روایت کړی (۴۷۷۴).

د اسلام رکنونه:

د اسلام دین په پنځه رکنونو ولاړ دی:

په هر مسلمان باندې لازم دی چې په دې پنځه رکنونو پابندي وکړي تر څو یې اسلام برابر شي، ځکه چې په دې رکنونو کې په یو کې هم کوتاهي ستا اسلام ته ضرر رسوي.

دوه گواهيانې

گواهي د دې خبرې چې نشته حق معبود مگر یوازې الله تعالی دی او بېشکه محمد د الله تعالی پیغمبر دی

د لمانځه قایمول

په مسلمان باندې واجب دي چې په ورځ کې پنځه لمونځونه وکړي، او د هغه شرحه به راشي.

د رمضان د میاشتې روژه

د زکات ورکول

د الله تعالی د کور حج کول

وروسته د دې نه چې تا دا ویډیو کلپ وکتلو (د مسلمان نوی ژوند Muslim's new life) د هغه څیز په اړه کې خبرې وکړه چې تا په اسلام باندې نور هم مضبوطوي:

د ویډیو کلپ لېدلو لپاره بارکوډ سکن کړه

د دین هغه اساسات کوم دي چې یو مسلمان یې باید زده کړي تر څو د الله تعالی بنده ګي په هغه شکل وکړي کوم چې هغه ورته امر کړی؟

د اسلام دین دې لارښوونو ته شامل دی:

(ا) اخلاقي.

(ب) علمي.

(ج) عملي.

(د) ټول سم دي.

د اسلام د رکنونو شمېر:

۱) ۶

ب) ۵

ج) ۴

د) ۳

وروسته له دې نه چې الله تعالی بنده ته په اسلام کې د داخلیدو توفیق ورکړ، نو

په هغه باندې لازم دی چې د دېن هغه اساسات زده کړي د کومو په وجه چې وکولی شي د الله تعالی بنده ګي وکړي.

سم

ناسم

دریم لوست

زه څنګه مسلمان شم؟

پیلیزه

د نوي مسلمان لپاره تر ټولو په زړه پورې شېبې چې هغه یې نشي هېرولی، د دوو شهادتونو په ویلو سره په اسلام کې د داخلیدو شېبه ده، په دې اعلان سره هغه د ټولو نه مخکې د خپل ځان لپاره دا اعلاني چې سبا ته به هغه بل حوک وي، او هغه له دې شیبو وروسته د حق د پیژندنې او په هغه د مضبوطېدو په لور لومړي ګامونه پورته کړل. او په دې درس

کي مونږ د شهادتېنو (د وو گواهيانو) په معنا او د هغو په اړتياوو ځانونه پوهه وو.

دوه گواهيانې:

الله تعالى په اسلام کي د ننوتلو لپاره کليد (چاڼی) د دوو گواهيانو ويل تاکلی دی، او هغه دا دي: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. پدې معنا چې زه گواهي ورکوم چې د الله پرته بل معبود نشته. او گواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی.

د دوو گواهيانو څه معنا ده؟

لومړی: د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ د گواهي ورکولو معنا

د (أَشْهَدُ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) معنا: يعنې زه پوخ يقين لرم چې داسې بل څوک معبود نشته چې د بنده گي لابق وي مگر يوازي الله تعالى دی.

او په دې گواهي کي دوه شيان شامل دي

لومړی

د الله تعالى پرته له بل چا نه د خدايتوب نفي کول

دويم:

الله تعالى لره د خدايتوب ثابتول

د اسلام د دين اصل چې د ټولو پيغمبرانو دين دی: يوازي د الله تعالى عبادت، او له هغه پرته په هر هغه شي کفر کول دي چې عبادت يې کيږي. الله تعالى فرمايلي:

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُونِ)

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنَا فَاعْبُدُونِ)

(او مونږ له تا نه مخکې هېڅ رسول نه دی لېږلی مگر چې
هغه ته به مونږ (دا) وحي کوله چې بېشکه شان دا دی چې له
ما نه پرته بل هېڅ حق معبود نشته، نو تاسو زما عبادت کوئ).
(الأنبياء: ۲۵).

په هېڅ صورت کې روا نه دی چې د الله جل جلاله پرته د
بل چا پر خدائیتوب ایمان ولری، او په هر ډول عبادت باندې
له الله تعالی پرته بل چا ته نږدې کیدل روا نه دي.

دویم: د محمد رسول الله د گواهي ورکولو معنا

د (أشهد أن محمداً رسول الله) معنا دا ده: یعني زه پوخ یقین
او عقېده لرم چې بېشکه محمد صلی الله علیه وسلم د الله تعالی
پیغمبر دی، او هغه د ټولو پیغمبرانو وروستی پیغمبر دی، نو
د هغه نه وروسته بل پیغمبر نشته، او بېشکه د هغه پیغمبري
د ټولو خلکو لپاره ده، الله پاک فرمايلي دي:

(تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا)
(تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا)

برکتونو والا دی هغه ذات چې نازل کړی یې دی فرقان -
فرق کوونکی په مابین د حق او باطل کې - پخپل بنده باندې د
دې لپاره چې د عالمونو (انسانانو او پیریانو) لپاره وېره
ورکوونکی شي. (الفرقان: ۱)

تمرین

وروسته لدې نه چې ته د (محمد رسول الله) په نامه کتاب ته راوگرځېدلې، د محمد صلی الله علیه وسلم په اړه راتلونکي پیژندگلوي معلومات ولېکه:

د کتاب راښکته کولو (ډاونلوډولو) لپاره بارکوډ سکین کړئ

نوم یې:

نسب یې:

پېداېښت یې:

روزنه یې:

پېغمبري یې:

هجرت یې:

وفات یې:

د دوو گواهیانو اړتیاوې :

یوازې د دوو شهادتونو تلفظ کافي نه دی، بلکې د هغو په مانا پوهېدل او په هغه څه عمل کول چې د دې دواړو د وجې نه لازميږي. د (له الله پرته بل معبود نشته) د گواهي نه په هغه څه باندې کفر کول لازميږي چې له الله تعالی پرته یې بنده گي کېږي، او یوازې په الله تعالی باندې اېمان لرل او یوازې هغه د عبادت وړ گڼل، او د هغه په بنده گي کې اخلاص کول دي. الله تعالی فرمایلي دي:

﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا

﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا

(نو چا چې له طاغوت (شیطان، بت) نه انکار وکړ او په الله یې اېمان راوړ، نو یقیناً ده ډېره مضبوطه کړۍ تېنګه ونېوله، چې هغې لره هېڅ پرېکېدل نشته) (البقرة: 256 آیت). د (محمد د پیغمبرۍ) د گواهي په وجه په انسان دا لازمېږي چې: د هغه تصدیق وکړي په هغه څه کې چې هغه پرې خبر ورکوي، او د هغه تابعداري وکړي په هغه څه کې چې هغه پرې امر کوي او یا ترې منع کوي، او د الله تعالی بنده گي به نه کیږي مګر په هغې طریقې چې هغه راوړی وي.

بحث وکړه

ولي په (لا إله إلا الله) گواهي ورکول د نورو معبودانو چې عبادت یې کېږي کفر کول لازمېږي؟

له خپلو ملګرو سره د هغو دلایلو شمیره شریک کړه چې ولي ځینې خلک د ډول ډول خدایانو اختراع کولو ته لېواله دي او خلک د دوی عبادت ته رابلي..

د هغو عقلي دلیلونو څخه چې د الله تعالی پیغمبر؛ ابراهیم علیه السلام پرې خپل قوم ته دلیل وړاندې کړ کله چې یې ترې پوښتنې کولې:

(أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ)

(ايا تاسي د هغه څه بنده کي کوي چې تاسو يې (پخپله)
(تراشي) (الصفات: ۹۵)

د ارزوني پوښتني

سم

ناسم

کله چې ته پوه شوي چې الله تعالی د دې کابناتو معبود دی
نو بېشکه دا په اسلام کې د ننوتلو لپاره کافي دی:

د محمد رسول الله د پیغمبرۍ په گواهي کې دا کافي ده چې
هغه ومنم او تابعداري يې ونه کړم:

وروسته د دې نه چې تا دغه ويډيو کلېپ ولېدلو (محمد
څوک دی؟ Who is Muhammad?) د پیغمبر صلی الله
عليه وسلم د لويۍ په اړخونو خبرې وکړه، او هغه لارې
چارې وڅېړه چې د اسلام د بنمنان يې د هغه د سپېڅلي انځور
د خرابولو لپاره کاروي.

د دې پاڼې «Jesus in Quran» -
jesusandquran.com په کتلو سره، د محمد صلی الله
عليه وسلم له عیسی علیه السلام سره د تړاو په اړه خبرې
وکړه.

د ويب سايټ د لېدلو لپاره بارکوډ سکن کړه

څلورم لوست

ايمان

پيليزه

کله چې یو مسلمان د قرآن کریم تلاوت کوي یا لمونځ کوي یا د الله تعالیٰ نوره بنده ګي کوي، نو د آرام او ډاډ احساس کوي، دا احساس ځېني خلک د زړه سکون او نېکبختۍ ډیرو لوړو مرتبو ته رسوي کوم چې د ایمان د هغو اثارو څخه دي چې انسان دې ته اړ باسي چې یو مسلمان خپله ټوله زنده ګي الله تعالیٰ لپاره وګرځوي داسې چې د هغه او امر پکې په مېنه او محبت سره سر ته رسوي، او د هغه له نواهیو څخه په مطلقې تابعدارۍ سره ځان ساتي. او په دې لوست کې به مونږ د ایمان د مفهوم، رګونو او ګټو په اړه ځان پوه کړو.

ایمان څه شی دی؟

ایمان: په زړه او ژبه باندې هغه څه رېښتیا ګڼل چې د الله تعالیٰ له طرفه راغلي، او په مېنه، امېد، او وېرې سره هغه ته زړه ته تسلېمول، او په دې طریقې سره په اندامونو عمل کول دي، الله تعالیٰ فرمایلي:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا)

(ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو پر الله ایمان راوړئ او د هغه پر رسول او پر هغه کتاب چې هغه په خپل رسول باندې نازل کړی دی او پر هغو کتابونو چې له ده نه یې مخکې نازل کړي دي، او څوک چې کفر وکړي په الله او د هغه په ملاېکو او د هغه په کتابونو او د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ، نو یقیناً هغه ګمراه شو په ډېرې لرې ګمراهۍ سره). (النساء: ۱۳۶).

بحث وکړه

د امید او وېرې ترمنځ څه فرق دی؟

د اېمان سنتې (رکونه):

اېمان په شپږو سنتونو ولاړ دی، او هغه دا دي:

۱. په الله تعالى اېمان لرل: نو مسلمان په الله تعالى او د هغه په نومونو او صفتونو باندې اېمان لري، او په دې خبره چې بېشکه هغه د دې سترو کابناتو پالونکی دی، او هغه یوازې د دې کابناتو پیداوونکی دی، مالک د ټولو هغو شیانو دی چې په دې کې دي، او د هغوی د چارو سمبالوونکی دی، خپلو بنده گانو ته روزي ورکوونکی دی، او په دې خبره اېمان او یقین لري چې له هغه پرته داسې بل خدای نشته چې د بنده گۍ حقدار وي، او یقېنا هغه د کمال په صفتونو ستایل شوی.

۲. په ملاېکو اېمان لرل: نو مسلمان د عزتمندو ملاېکو په شتون اېمان لري، او یقېنا الله تعالى هغوی پیدا کړي دي، او هغوی د الله تعالى بنده گي کوي، څه امر چې ورته کوي په هغه کې یې نافرمانی نه کوي، او د هغوی په هغو صفتونو او دندو اېمان لري کومې چې په قرآن او حدیث کې راغلي.

۳. په رالېزل شویو کتابونو اېمان لرل: نو مسلمان په دې اېمان لري چې بېشکه الله تعالى د خپل طرفه خپلو بنده گانو ته په خپلو پیغمبرانو کتابونه را نازل کړي، هغه یې د خلکو د لارښوونې او هغوی ته د خپل دین د طریقو د ښودلو لپاره را نازل کړي، او د هغو کتابونو څخه دا داي چې الله تعالى په موسی بن عمران علیه السلام باندې تورات را نازل کړي، او زبور یې په داود علیه السلام، او انجیل یې په عیسی ابن مریم

عليهما السلام، او قرآن كريم يي په محمد صلى الله عليه وسلم باندې نازل كړى، او بېشكه قرآن كريم د ټولو وروستنى او د ټولو محافظ دى.

۴. په ټولو پېغمبرانو عليهم السلام اېمان لرل: نو مسلمان په دې باندې اېمان لري چې بېشكه الله تعالى ټولو قومونو ته خپل پېغمبران لېږلي، او هغوى يې په معجزاتو باندې مضبوط كړي كومي چې د دوى په ريښتينولى دلالت كوي، د دې لپاره چې مسلمانانو ته زيرې وركړي، او كافران ووېروي، او خپل قوم ته د دين طريقې وړښايي، او چا ته چې لېږل شوى بايد تابعداري يې وكړي، او محمد صلى الله عليه وسلم د هغوى اخرنى او وروستنى پېغمبر دى.

۵. د اخرت په ورځ اېمان لرل: نو مسلمان د قيامت په ورځې اېمان لري، او په دې چې بېشكه الله تعالى به په دغه ورځ مري د خپلو قبرونو څخه راوباسي، او د هغوى په كړنو به ورسره حساب كتاب كوي، او په هغې به ورته بدلې وركوي، نو ځېني د دوى نه به جنت ته ننوځي، او ځېني د دوى به جهنم ته ننوځي.

۶. په تقدير باندې اېمان لرل: نو مسلمان په ټولو هغو څه اېمان لري چې په دې دنيا كې كېږي كه خير وي او كه شر دا ټول د الله تعالى په تقدير باندې دي، او په دې ټولو الله تعالى پوهېږي، او په لوح محفوظ كې يې لېكلي، او په دې دنيا كې هغه څه كېږي چې الله تعالى يې غواړي.

الله تعالى سره شرك كول:

د الله تعالى نه پرته په بل چا کې د خدایتوب عقېده لرل، او یا بل چا ته د بنده گۍ په څه شي باندې ځان نېردي کول، او دا ډېره لویه گناه ده، او غټه سرغړونه ده، چې الله تعالى یې نه بخښي، لکه چې الله تعالى فرمایلي:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا)
(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا)

(بېشکه الله تعالى نه بخښي دا چې له هغه سره دې (څوک) شریک کړی شي او هغه بخښي هغه (گناه) چې له دې (شرک) نه کمه وي د چا لپاره چې یې وغواړي او څوک چې له الله سره شریک ونیسي، نو یقیناً هغه ډېره لویه گناه راجوړه کړله) (النساء: ۴۸).

د کتاب او سنت نه مراد: قرآن کریم او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم حدیثونه دي، چې دا دواړه په اسلام کې د قانون جوړونې دوه اصلي سرچینې ګڼل کېږي.

اللوح المحفوظ: دا هغه کتاب دی چې الله تعالى پکې ټول هغه څه لېکلي کوم چې د قیامت د ورځې پورې د بنده ګانو لپاره مقرر شوي.

د اېمان ګټې (ثمرې):

د اېمان ډیرې ګټې دي، له هغو څخه:

- د نفس ډاډ: ایمان د مومن روح ته ډاډ ورکوي، له الله او د هغه له تقدیر څخه راضي وي، او له الله تعالی پرته بل له هېچا څخه نه وېرېږي.

- د الله تعالی پېژندنه: نو مومن خپل رب پېژني داسې پېژندنه چې د هغه تعلق د خپل رب سره زیاتوي، نو د هغه نومونه، صفتونه او کړنې پېژني.

- الله تعالی لوی گڼل: نو مومن چې کله خپل رب وپېژني د هغه لویي او عزت پکې نور هم زیاتېږي، او هومره یې مېنه او امید زیاتېږي، او په هماغه اندازه له هغه څخه یې وېره هم زیاتېږي.

- په بنده گانو باندې د الله تعالی د مهربانۍ احساس کول: بېشکه الله تعالی هغوی ته پیغمبران رالېږلي او هغوی ته یې کتابونه رالېږلي، د دې لپاره چې خلک د حق دین لوري ته هدایت شي.

- د ملاپکو سره مېنه کول: ځکه چې هغوی د الله تعالی بنده گي او تابعداري کوي.

- د پیغمبرانو سره مېنه کول: بېشکه الله تعالی هغوی د دې لپاره غوره کړي چې خلکو ته د هغه پیغام ورسوي.

- په بنده گۍ کې زیار ویستل: نو هر څومره چې ایمان قوي کېږي هغومره د انسان بنده گي زیاتېږي.

- ښایسته ژوند: نو مومن په هغه څه راضي وي چې الله تعالی هغه ته مقرر کړی وی، او په دې هم پوهېږي کله چې دنیا کې هغه ته کوم مصیبتونه رسېږي د هغه لپاره د درجو

لوړوالی دي، او د دې د گناهونو رڼوونکي دي، لکه څرنګه چې دا د هغو نعمتونو امید لري کوم چې الله تعالی په اخرت کې مومنانو لره تیارې کړي.

- په دنیا باندې نه دوکه کېدل: ځکه چې دنیوي ژوند موقت دی، او دا د اخرت د تل پاتې ژوند لپاره لاره ده.

- د دروغو او خرافاتو معلومول: ځکه چې اېمان ډېری دغه خرافات رابښکاره کوي او باطلوي یې.

- جنت ته ننوتل: نو هغه د تل پاتې نعمتونو کور دی کوم چې هېڅکله نه ختمېږي، او بېشکه الله - تعالی - دغه د خپلو مومنانو بنده گانو لپاره ځانګړی کړی دی.

تقدیر: دا په ازل کې د الله تعالی له طرفه د څیزونو اندازه کول دي، او د هغه پوهه په دې چې دا به په معلومو وختونو کې، په ځانګړي کیفیت واقع کېږي.

زما یادابنت

د ایمان ځینې ګټې چې په اسلام کې له داخلیدو وروسته مو احساس کړي دي ولیکئ:

په رسولانو د ایمان راوړلو معنا دا ده چې ته یوازې د محمد - صلی الله علیه وسلم - په رسالت ایمان ولري:

سم

ناسم

د دې ویډیو کلېپ (Who is Allah?) (الله څوک دی؟) له لیدو وروسته د خالق د عظمت په اړه خبرې وکړئ.

دا ویدیو کلېپ وگورئ (The Six fundamentals of faith) (د عقیدې شپږ اساسات) او هغه اغیزې لیست کړئ چې تاسو یې د ایمان له شپږو رکنونو څخه په هر یو کې د خپل ایمان څخه ترلاسه کوئ.

شخصي ارزونه

تعلیمي موخه

د ارزونې کچه

نه

کمزوری

بڼه

عالي

۱. آیا تا د انسان د وجود په اړه د پوښتنو ځوابونه وپېژندل؟

۲. آیا ته کولی شي د اسلام معنا په ساده ډول تشریح کړي؟

۳. آیا ته اسلام ته د داخلېدو طریقه پېژني؟

۴. آیا ته د دوو گواهیانو په معنا پوهېږي؟

۵. آیا ته کولی شي د دوو گواهیانو لازم څیزونه شرحه

کړي.

۶. آیا ته د ایمان رکنونه (ستني) پېژني؟

۷. آیا ته په الله تعالی د ایمان لرلو معنا شرحه کولی شي؟

۸. آیا ته په ملائکه د ایمان لرلو معنا شرحه کولی شي؟

۹. آیا ته په رالېږلو شویو کتابونو د ایمان لرلو معنا شرحه

کولی شي؟

۱۰. آیا ته په پیغمبرانو د اېمان لرلو معنا شرحه کولی شي؟
۱۱. آیا ته کولی شي د آخرت په ورځ د اېمان لرلو معنا شرحه کړي؟
۱۲. آیا ته کولی شي په تقدیر د اېمان لرلو معنا شرحه کړي؟
۱۳. آیا ته پوهېږي چې دوه گواهیانې څنگه په سمه توګه تلفظ کړي؟
۱۴. آیا ته پوهېږي چې نوی مسلمان څنگه خپل اېمان پیاوړ کړي؟
۱۵. آیا ته په زړه کې د اسلام له دین سره د مینې احساس کوي؟

دویم فصل

قرآن کریم

د فصل لوستونه:

لومړۍ لوست

قرآن کریم وپېژنه

پیلیزه

کله چې الله جل جلاله پیغمبران د هغوی د قومونو د بلنې لپاره راولېږل، نو دوی ته یې داسې معجزې ورکړې چې په وسیله یې خپل قوم ته د نبوت حق ثابت کړي، خو د پیغمبرانو معجزې د هغوی په مړینې سره پای ته رسېدلې، پداسې حال کې چې د اسلام د پیغمبر محمد - صلی الله علیه وسلم - لپاره الله تعالی بنسکاره معجزه د هغه د قوم او د ټولو خلکو لپاره

راليرلي ده چي هغه (د الله غالب كتاب - قرآن كريم- دى)
چي د ساتلو ذمه واري يې الله تعالى د هغه له مرگ نه وروسته
هم كړې ده. او په دې لوست كې مونږ د قرآن كريم ځپني
ادبونه او فضيلتونه پېژنو.

قرآن كريم څه شى دى؟

قرآن كريم د الله - تعالى - هغه كلام دى چي په خپل پيغمبر
محمد - صلى الله عليه وسلم - يې نازل كړى دى، او هغه د الله
- تعالى - وروستى رالېږل شوى كتاب دى، د هغه نه وروسته
بل كتاب نشته.

د قرآن كريم د لوستلو فضيلت:

پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

« من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة، والحسنة بعشر
أمثالها، لا أقول: (ألم) حرف، ولكن ألف حرف، ولام حرف،
وميم حرف ».

«چا چي د الله تعالى له كتاب څخه يو حرف ولوست، نو دې
لره په دې باندې يوه نېكي ده، او يوه نېكي په لس چنده ده، زه
نه وايم: (الم) يو حرف دى، بلكي الف حرف دى، لام حرف
دى، او ميم حرف دى». ترمذي په سننو كې په صحيح سند
سره روايت كړى (۲۹۱۰ شمېره حديث). او پيغمبر صلى
الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«اقرأوا القرآن، فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه».

«قرآن كريم ولولئ، ځكه چي دا به د قيامت په ورځ د خپلو
لوستونكو لپاره سپارش كوونكى وي» مسلم په خپل صحيح
كې روايت كړى (۸۰۴ شمېره حديث)

نازل شوي کتابونه: دا هغه کتابونه دي چې الله تعالى په خپلو پيغمبرانو رانازل کړي دي.

مسلمان په دې کتابونو باور لري او يقينا چې دا د الله تعالى لخوا نازل شوي دي، او دا چې الله تعالى پدې سره وينا کړې ده څرنگه چې د هغه د شان سره مناسب وي، او لدې کتابونو څخه ځينې دا دي: زبور: کوم چې په داود - عليه السلام - نازل شوی، تورات: کوم چې په موسی - عليه السلام - نازل شوی، انجيل: کوم چې په عیسی - عليه السلام - نازل شوی، او د زمانې په اوږدو کې په دې کتابونو کې تحریف او بدل شوي دي.

قرآن کریم د روح او عقل غذا ده:

قرآن کریم د انسانانو عقلونه او روحونه په برابره توګه مخاطب کړي، نو هغه عقل لدې لارو مخاطب ګرځولی:

د قضیو په اړه عقلي استدلال، الله تعالى فرمایلي:

(لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ)

(که چېرې په دغو (ځمکه او اسمان) کې له الله تعالى نه پرته نور معبودان وی (نو) دواړه به خامخا وران شوي وو، نو الله د عرش مالک؛ پاک دی له هغو خبرو چې دوی یې بیانوي) (الأنبياء: 22 آیت). د عقل په کار اچوونې ته رابلل او همدارنګه په دلیلونو او معجزو کې فکر کول، الله تعالى فرمایلي:

(كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ)

(كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ)

(الله تعالى همداسي ستاسو لپاره آيتونه بيانوي د دې لپاره چې تاسو ښه فكر وكړئ) (البقرة: 219 آيت).

د هغه چا بدي بيانول چې د عقل څخه استفاده نه کوي، او فکر پرې نه کوي، الله تعالى فرمايلي:

(أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَ هُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا)

(أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَ هُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا)

(آيا ته گومان کوي چې په رښتيا د دوی زياتره اوري، يا له عقل نه کار اخلي، دوی نه دي مگر په شان د څارويو بلکې دوی د لارې په لحاظ زيات گمراه دي) (الفرقان: ۴۴).

او د دوی روحونه او احساسات د دې لارې نه په گوته کوي:

د احساساتو څرگندول، او روښانه کول، او په ډيرو حالاتو کې د هغې انځورول، الله تعالى فرمايلي:

(وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ)

(وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ)

(او په خلکو کې ځينې هغه څوک دي چې له الله نه غير شريکان نيسي، له هغوی سره داسې مينه کوي لکه له الله تعالى سره د مينې په شان، او هغه کسان چې ايمان يې راوړی دی؛

له الله سره په مینه کې ډېر سخت (او کلک) دي (البقرة: 165 آیت).

د انساني احساساتو په اړه یادونه، او د هغې د بڼه او بد پایلو بیان، الله تعالی فرمایلي:

(وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ)
(وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ)

(او خامخا لازما به ته له مومنانو سره په دوستۍ کې تر ټولو خلکو زیات نږدې هغه کسان مومي چې ویلي یې دي: مونږ نصرانیان یو، دا ځکه چې په دوی کې په رښتیا عبادت کوونکي عالمان او راهبان دي او دا ځکه چې واقعا دوی تکبر نه کوي) (المائدة: ۸۲).

دعوت کې په مهربانۍ او نرمۍ باندې امر، الله تعالی فرمایلي:

(ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)
(ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)

(د خپل رب لارې ته په حکمت او ښکلي نصیحت سره بلنه کوه او له دوی سره په هغې طریقې سره مجادله (مباحثه) کوه چې هغه تر ټولو ښه وي) (النحل: ۱۲۵).

- د احكامو په آيتونو كې ايماني معناوې شاملې دي، الله تعالى فرمايلي دي:

(كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ)
(كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ)

(له دې نه مخكې تاسو هم همداسې وئ، بيا پر تاسو باندې الله تعالى فضل وکړ) (النساء : ۹۴).

د هغو کلېمو کارول چې په نفس باندې اثر کوي، او ريښتني احساسات راپاروي، الله تعالى فرمايلي:

(أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ)
(أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ)

(آيا تاسې دا خوښ نه گڼئ چې الله تعالى تاسې ته بخښنه وکړي) (النور: ۲۲).

او کله نا کله عقلي او روحي دواړه خطاېونه په يو ايت کې سره يوځای کوي، د عقل سره مباحثه کوي او قناعت ورکوي، په عين وخت کې احساسات راپاروي، الله تعالى فرمايلي:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ)
(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ)

(اې خلقو! تاسو د الله هغه نعمتونه ياد کړئ چې په تاسو شوي دي، ايا له الله نه غير (بل) خالق شته، چې تاسو ته له اسمان او زمکې نه رزق درکوي؟ نشته هېڅ حق معبود مگر

همدی دی، نو کوم اړخ ته تاسو گرځولی کېږئ. (فاطر : ۳). (

بحث وکړه

تا د اسلام نه مخکې کوم آیتونه مطالعه کړي؟ او په تا باندې
يې اثر څرنگه و؟

قرآن کریم د ژوند تگلاره ده:

قرآن کریم د الله تعالی کلام دی، هغه ذات چې ټول خلک
يې پیدا کړي دي، او هغه په دوی باندې د دوی د ځانونو څخه
هم ډیر خبر دی، او ډیر خبر دی په هغه څه چې دوی ته ګټه
او یا ضرر رسوي، لدې امله الله - تعالی - قرآن کریم - د ټولو
رالپړل شوو کتابونو روستی کتاب - د تگلارې کتاب
گرځولی، کوم چې د خلکو لپاره د هغوی د ژوند تگلاره
جوړوي.

او دا خبره د لاندې ټکو څخه څرګندېږي:

- د درملنې پراخوالی: دا د انساني ژوند درملنه په دریو
برخو کې کوي: شخصي، کورنۍ او ټولنیزه.

- د هغه د موضوعاتو شمولیت: او هغه د عقایدو، عبادتونو،
عادتونو، اجتماعي او مالي اړیکو، عقلي، احساساتي او بدني
اړخونو، بین المللي اړیکو، د جنگ او سولې وختونو، او نورو
ته شاملېږي.

- انصاف: دا داسې کتاب دی چې په هر حال کې په عدل او
انصاف باندې امر کوي، حتا د دښمنانو سره هم، او په هر
شکل باندې د ظلم نه منع کوي.

قرآن کریم د خلکو لپاره د هغوی د ژوند تگلاره جوړوي، او هغوی ته دهغوی حقونه او دندې بیانوي، او هغوی ته د هغوی حقونه او په هغوی چې څه لازم وي وړښايي، په خورا نرمۍ سره چې د هغه قانون د هر وخت او ځای لپاره مناسب وي.

پر مسلمان باندې لازمه ده چې د قرآن کریم تلاوت کولو او د هغه د احکامو یادولو باندې ټینګار وکړي.

په قرآن کریم کې د پیغمبرانو کیسې:

قرآن کریم د پخوانیو پیغمبرانو او د هغوی د قومونو له کپسونو نه ډک دی، له آدم علیه السلام نه په پېل سره، او ورپسې نوح، هود، صالح، شعیب، ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، موسی، عیسی علیه السلام، او همدارنګه نور پیغمبران او رسولان. قرآن کریم د دوی کپسې د حکمتونو پر اساس ذکر کړي، چې ځېني یې دا دي:

. د دې خبرې بیان چې د ټولو پیغمبرانو دین یو دی، چې اساس یې د الله تعالی یووالی دی.

. د محمد - صلی الله علیه وسلم - تسلي او کلکوالی، د هغه سره چې خلکو څه کړي وو له هغه نه مخکې پیغمبرانو سره هم شوي وو.

. د مسلمانانو د تسلي لپاره چې دوی ته څه مصیبت او سختیاني رسېږي د الله تعالی عزتمندو بنده ګانو ته د دوی نه مخکې رسېدلي دي.

. د دې څخه عبرت اخېستل، ځکه چې دا حقيقي او واقعي
کيسې دي.

تمرېن

د راتلونکو عبارتونو څخه يو عبارت په خپله مناسبه خانه
کې د تړاو له مخه کېږدئ:

د الله تعالى وينا

خپلو ويونکو لره به سپارش کوي.

په دعوت کې په نرمۍ او مهربانۍ باندې امر کوي.

د عقل څخه کار اخېستلو ته بلنه ورکوي.

داسې الفاظ استعمالوي کوم چې په نفسونو کې اثر کوي.

په نازل شوو کتابونو کې وروستۍ کتاب دی.

پر محمد صلی الله عليه وسلم باندې رانازل شوی.

د قرآن کریم له ځانگړتياوو څخه:

د قرآن کریم له فضيلتونو څخه:

قرآن کریم

د قرآن کریم اعجاز

د عربو کافرانو د قرآن کریم نه انکار وکړ، نو الله تعالى

هغوی وننگول چې د دې په څير کتاب، يا د دې په څير يو

سورت، يا د دې په څير لس آيتونه راوړي، نو دوی د دې نه

عاجز پاتې شول.

د سورتونو شمير يې:

۱۱۴ سورتونه دي.

سرچېنه يې

الله - تعالى - د جبريل - عليه السلام - په واسطه پر محمد -
صلى الله عليه وسلم - باندې نازل كړى.

نازلېدل يې

الله تعالى په مكه او مدينه كې د ۲۳ كلنو په موده كې جلا
جلا رانازل كړى.

ژبه يې

الله تعالى په عربي ژبه رانازل كړى.

د آيتونو شمير يې:

۶۲۳۶ آيتونه.

نومونه يې:

الله تعالى په قرآن، كتاب، فرقان او ذكر سره نومولى، او
نور نومونه يې هم شته.

ستري او مهمي موضوعگانې يې:

د هغو مهمو موضوعاتو له جملې څخه چې په قرآن كريم
كې تحليل شوي دي:

. د الله تعالى پر يووالي باندې بحث او هغه سره د شرك
كولو رد.

. د كایناتو په اړه وينا كول د هغه د جوړوونكي په ښه
جوړونې باندې دلالت كوي.

. د قرآن كريم كېسې د عبرت او پندونو نه ډكې دي.

. د پيدايښت د پيل او له مرگ وروسته د خلكو د راژوندي
 كيدو او د هغوی د عملونو د بدلې وركولو په اړه وينا.
 . د مومنانو لپاره د روزنې او قانون جوړونه.
 قرآن كريم په مسابلو كې د عقلي استدلال له لارې عقل ته
 خطاب كوي.

سم

ناسم

الله تعالى ولي قرآن كريم نازل كړی؟

دا ويب سايټ وگوره «alnaba.ws» بيا ځيني هغه
 دليلونه بيان كړه چې د قرآن كريم په ريښتنتولي او د هغه په
 اثبات دلالت كوي، او د هغه د معجزو ځيني اړخونه په گوته
 كړه.

الله تعالى قرآن كريم رانازل كړی دی په:

(أ) ټولو پيغمبرانو.

(ب) محمد ﷺ .

دويم لوست

د لنډو سورتونو تفسير

پيليزه

الفتاحه سورت د قرآن لوی او ستر سورت گڼل کېږي، او
 رسول الله صلى الله عليه وسلم په ډيرو احاديثو كې د هغې په
 فضيلت او عظمت ټينگار كړی، دا هغه سورت دی چې هر
 مسلمان يې بايد په يادو حفظ كړي، ځكه چې دا يوازینی

سورت دی چې باید په هر لمانځه کې یې تلاوت وشي، او په دې لوست کې به لدې سورت سره آشنا شو، آیاتونه به یې حفظ کړو او معناوې به یې زده کړو، او همدارنگه به د قرآن کریم یو شمیر لنډ سورتونه زده کړو کوم چې ستري معناوې لري.

الفاتحه سورت:

د سورت معنا:

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

د قرآن کریم لوستل د الله تعالی په نوم سره پیلوم او د هغه نه مرسته غواړم، (الله) په حقه سره د بنده گي حقدار، د عامي مهرباني په ځانگړتیا سره یاد شوی چې ټولو مخلوقاتو ته شامله ده، او په خپلو مومنانو بنده گانو خاص مهربان دی.

(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

(ټول ثنا او صفت خاص الله تعالی لره دي چې پالونکی د ټولو مخلوقاتو دی).

د الله تعالی ستاینه کول د هغه په بشپړو صفتونو سره، او د هغه په نعمتونو سره په ټولو خلکو، نو یوازې هغه د هر ډول ستاېني حقدار دی، او هغه د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، کوم چې یې د نشت څخه پیدا کړي دي، او د هغوی د چارو سمبالونکی دی، او د هغوی د حالاتو سمونکی دی.

(الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

(الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

(عام مهربان دی، خاص مهربان دی).

الرحمن: د ټولو مخلوقاتو لپاره په عامه مهرباني سره یاد شوی دی، او الرحيم: د مومنانو لپاره په خاصه مهرباني یاد شوی دی.

(مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ)

(مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ)

(څښتن دی د ورځې د بدلې)

د قیامت د ورځې څښتن دی، چې د عملونو د حساب او په هغې د بدلې ورکولو ورځ ده.

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)

(خاص ستا بنده ګي کوو او خاص ستا څخه مرسته غواړو)

ربه یوازې ستا بنده ګي کوو، او یوازې خاص ستا نه په ټولو چارو کې مرسته غواړو، ځکه چې د ټولو چارو واک ستا په لاس کې دی.

(اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)

(اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)

(مونږ ته سمه نېغه لاره وښايه)

مونږ ته د سمې لارې ښودنه وکړه، او مونږ په هغې باندې کلک کړه تر هغه چې تا سره مخ شو، او هغه اسلام دی، هغه ښکاره لاره چې ستا خوښی او جنتونو ته رسولنکی ده.

(صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ)

(صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ)

(لاره د هغو کسانو چي تا په هغوی باندې نعمت کړی، نه
لاره د هغو کسانو چي په هغوی باندې غضب کړی شوی او
نه (لاره) د گمراهانو).

او دا لاره د هغو خلکو ده چي تا په هغوی باندې پېرزوینه
کړی له پېغمبرانو او د هغوی له ملگرو څخه او هغه څوک
چي د هغوی په لاره تللي، نو خاص هغوی د هدایت او
استقامت خاوندان دي.

او مونږ د هغه چا د لاري نه لرې وساته چي تا په هغوی
باندې غضب رانازل کړی، ځکه چي هغوی حق پېژندلی خو
عمل ېې پرې نه دی کړی، او د گمراهانو له لاري نه؛ کومو
چي د ناپوهی له وجي د حق لاره نه ده پېژندلې.

الرحمن: د ټولو مخلوقاتو لپاره (رحم کوونکی)

الرحيم: د مومنانو لپاره خاص دی (رحم کوونکی)

بحث وکړه

د سورت فاتحي د يادولو لپاره مرستندويه وسېلې څه دي؟

د اخلاص سورت:

د سورت معنا:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}

(ته دوی ته) ووايه (ای نبي) ! الله تعالى یو دی

ته ووايه -ای پیغمبره- چا چې ستا نه ستا درب د ځانگړتیاو پوښتنه وکړه: هغه الله تعالى دی په الوهیت او ربوبیت کې یوازی دی، د هغه نه غیر بل څوک د بنده گي حقدار نشته.

{الله الصَّمَد}

{الله الصَّمَد}

[الله تعالى بي نياز ه دی]

او هغه الله تعالى دی؛ په خپلو صفتونو کې پوره -ذات- دی، او دا هغه ذات دی چې خلک یې د خپلو حاجتونو د پوره کولو لپاره رابولي او هغه د دوی نه به نياز ه دی.

{لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ}

{لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ}

(نه د چا نه پیدا دی او نه ترې څوک پیدا دي)

او هغه الله تعالى دی چې اولاد ورلره نشته، نه زوی او نه لور، او نه ورله مور او پلار شته.

{وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ}

{وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ}

(او نه ورله څوک سیال او برابر شته)

هغه په خپل مخلوق کې هیڅ مشابهت نلري، نه په ذات کې، نه په نومونو کې، نه په صفاتو کې او نه په کړنو کې.

الفلق سورت:

د سورت معنا:

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}

ووايه (اي پېغمبره): زه پناه نيسم په رب د سبا پوري
ته ووايه -اي پېغمبره-: پناه غواړم په الله تعالى پوري چې
رب د سبا دی، او هغه د سبا راځتل دي.

{مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ}

{مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ}

د شر د هغه څه نه چې پيدا کړي يې دي
د شر د ټولو مخلوقاتو نه چې الله تعالى پيدا کړي دي، هغه
چې مونږ يې وینو او هغه چې نه يې وینو.

{وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ}

{وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ}

او د تيارې شپې د شر نه کله چې راخوړه شي
او د شپې د شر نه کله چې يې تياره راخوړه شي، او په دې
کې چې کوم شرونه او ضرر رسوونکي څيزونه دي.

{وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ}

{وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ}

او د شر د هغو (جادوگرو) بنځو نه چې په غوتو کې پوکي
وهونکي دي

او د شر د هغو جادوگرو بنځو څخه کومې چې په غوتو کې
پوکي کوي کله چې د جادو کړنې ترسره کوي.

{وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ}

او د شر د كينه كوونكو نه كله چي كينه ښكاره كړي. او د شر د كينه كوونكي نه كوم چي د يو چا نه د نعمت د لرې كولو هيله كوي، او هغه ته ضرر ورسيزي.

الفلق: د سبا راختل.

الغسق: د شپې تكه توره تياره.

الناس سورت:

د سورت معنا:

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}

ووايه (اي پېغمبره): زه پناه غواړم په رب د خلكو پورې.

ته ووايه -اي پېغمبره-: پناه وړم الله تعالى ته چي پالوونكى د خلكو دى، يوازې همدا په هر شي قادر دى.

{مَلِكِ النَّاسِ}

{مَلِكِ النَّاسِ}

د خلكو پادشاه او څښتن دى.

د ټولو خلكو پادشاه دى، د هغوى په ټولو چارو كې تصرف كوونكى دى.

{إِلَهِ النَّاسِ}

{إِلَهِ النَّاسِ}

د خلكو حقيقي معبود دى.

د ټولو خلکو حقيقي معبود دی، د هغه نه پرته دوی لره بل
څوک د بنده کی حقدار نشته.

{مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ}

{مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ}

د شر د وسوسې اچوونکي، پټېدونکي نه.

د شيطان د ضرر نه کوم چې دوی ته د غفلت په وخت کې
وسوسې وراچوي، او کله چې الله تعالی يادوي نو بيا دا کار
نشي کولی.

{الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ}

{الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ}

هغه چې د خلکو په سېنو کې وسوسې اچوي.

هغه چې د خلکو په سېنو کې غلط فکرونه اچوي، او د
هغوی په احساساتو او فکرونو لوبې کوي.

{مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ}

{مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ}

له پېریانو او انسانانو څخه.

د انسي او جني شیطانونو څخه.

الکافرون سورت:

د سورت معنا:

{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}

{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}

(ای پېغمبره!) ته (دوی ته) ووايه: ای کافرانو.

اې -پېغمبره- ته هغو کسانو ته ووايه چې په الله تعالى او د هغه پر رسول يې کفر کړی: اې په الله تعالى باندې کفر کوونکو.

{لَا أُعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ}

{لَا أُعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ}

زه د هغو (شيانو) عبادت نه کوم چې تاسو يې کوئ.
زه د هغو باطلو خدايانو بنده ګي نه کوم چې تاسو يې کوئ،
لکه بتان او داسې نور.

{وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أُعْبُدُ}

{وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أُعْبُدُ}

او نه تاسو د هغه ذات بنده ګي کوئ چې زه يې کوم.
او نه تاسو د هغه حقدار پرودګار بنده ګي کوئ کوم چې زه
يې کوم، او هغه يوازې د بنده ګي حقدار دی.

{وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ}

{وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ}

او نه زه د هغه شي بنده ګي کوم چې تاسو يې بنده ګي کړې
ده.

او نه زه د هغو باطلو خدايانو بنده ګي کوم چې تاسو يې بنده
ګي کوئ.

{وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أُعْبُدُ}

{وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أُعْبُدُ}

او نه تاسو د هغه ذات بنده ګي کوئ چې زه يې کوم.

او نه تاسو د هغه حقدار پرودگار بنده گي کوی کوم چې زه
يې کوم، او هغه يوازي د بنده گي حقدار دی.

{لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ}

{لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ}

ستاسو لپاره ستاسو دين دی او زما لپاره زما دين دی.

ستاسو لپاره ستاسو دين دی کوم چې تاسو پرې ياست، او
زما لپاره زما هغه دين دی چې ما رانېولی.

کافر: هغه چا ته ويل کېږي چې د (الله تعالى) د توحيد
گواهي يې نه وي ورکړې او د محمد - صلى الله عليه وسلم -
د پېغمبري تابعداري يې نه وي کړي.

بحث وکړه

سورت اخلاص او کافرون په کومو موضوع گانو تاکيد
کړی؟

الکوثر سورت:

د سورت معنا:

{إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ}

{إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ}

(بېشکه مونږ تا ته کوثر درکړی).

ای پېغمبره مونږ تا ته ډیر خیر درکړی چې هغه لره هېڅ
حساب او شمیرل نشته په دنیا او آخرت کې، او د دې خیر له
جملې څخه په جنت کې د کوثر نهر دی.

{فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ}

{فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ}

نو ته د خپل رب لپاره لمونځ او قرباني کوه.

نو ته دې خپل رب ته لمونځ او قرباني خاص کړه، او یوازې د هغه بنده گې وکړه چې هغه لره هېڅ شریک نشته، او یوازې د هغه په نوم قرباني وکړه چې یوازې دی او هغه لره هېڅ شریک نشته، او د هغه شکر ادا کړه چې هغه تا ته عزت او خیر درکړی.

{إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ}

{إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ}

بېشکه ستا دښمن هم هغه بې بنیاده (بې اولاده) دی.

بېشکه ستا سره حسد کوونکی او ستا د حق دین سره حسد کوونکی، همدغه کمزوری، ذلیل، د خلکو نه هیر شوی او د خیر نه محروم دی.

شانئک: یعنې هغه څوک چې تا بد گڼي، او ستا د حق دین سره کینه کوي.

العصر سورت:

د سورت معنا:

{وَالْعَصْرِ}

{وَالْعَصْرِ}

قسم دی په عصر (مازېگر، یا زمانه).

الله تعالی په زمانه او وخت باندې قسم کړی په کوم کې چې د انسانانو حرکتونه واقع کېږي، د خیر او شر څخه.

{إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ}

{إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ}

بېشکه انسان په تاوان کې دی.

بېشکه انسان په تاوان او هلاکت کې دی.

{إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا

بِالصَّبْرِ}

{إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ

وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ}

غیر له هغو کسانو نه چې ایمان یې راوړی او نېک عملونه یې کړي، او یو بل ته یې د حق دین وصیت کړی، او یو بل ته یې د صبر وصیت کړی.

مگر هغه کسان چې په الله تعالی یې ایمان راوړی او نېک عملونه یې کړي، او ځېنو یې نورو ته د حق قبولولو او په هغه باندې د کلک پاتې کېدلو وصیت کړی، او په دې باندې د صبر کولو وصیت یې کړی.

شخصي ارزونه

۱. آیا ته کولی شي دا شرحه کړی چې قرآن کریم څه شی دی؟

۲. آیا ته کولی شي د قرآن کریم او زنده گۍ ترمنځ تړاو باندې فکر وکړي؟

۳. آیا ته پوهېږي چې الله تعالی په قرآن کریم کې ولې د پیغمبرانو کېسې ذکر کړي؟

۴. آیا ته د سورت فاتحې لنډه معنا باندې پوهېږي؟

۵. آیا ته د سورت اخلاص لنډه معنا باندې پوهېږي؟
۶. آیا ته د سورت الفلق په لنډه معنا باندې پوهېږي؟
۷. آیا ته د سورت الناس په لنډه معنا باندې پوهېږي؟
۸. آیا ته د سورت الكافرون په لنډه معنا باندې پوهېږي؟
۹. آیا ته د سورت الكوثر لنډه معنا باندې پوهېږي؟
۱۰. آیا ته د سورت العصر په لنډه معنا باندې پوهېږي؟
۱۱. آیا ته سورت الفاتحه سم لوستلی شي؟
۱۲. آیا ته وتوانيدې چې سورت فاتحه حفظ کړي؟
۱۳. آیا سورت اخلاص په سمه توګه لوستلی شي؟
۱۴. آیا ته وتوانيدې چې سورت الاخلاص حفظ کړي؟
۱۵. آیا سورت الفلق په سمه توګه لوستلی شي؟
۱۶. آیا ته وتوانيدې چې سورت الفلق حفظ کړي؟
۱۷. آیا ته وتوانيدې چې سورت الناس په سمه توګه ولولي؟
۱۸. آیا ته وتوانيدې چې سورت الناس حفظ کړي؟
۱۹. آیا سورت الكافرون په سمه توګه لوستلی شي؟
۲۰. آیا ته وتوانيدې چې سورت الكافرون حفظ کړي؟
۲۱. آیا سورت کوثر په سمه توګه لوستلی شي؟
۲۲. آیا ته وتوانيدې چې سورت الكوثر حفظ کړي؟
۲۳. آیا سورت العصر په سمه توګه لوستلی شي؟
۲۴. آیا ته وتوانيدې چې سورت العصر حفظ کړي؟

۲۵. کوم سورتونه دي چې لوستلې دي، آيا د هغوي معناوي احساسوي؟

درېم فصل

عبادتونه

د فصل لوستونه:

لومړۍ لوست

بنده گي

بيليزه

مسلمان په خپل ژوند کې يو شمېر عبادتونه کوي چې د هغې له لارې خپل خالق ته نږدې کېږي، او دا ټول عبادتونه د الله عزوجل د لويې او يوازي هغه ته د عاجزۍ لپاره دي پرته له نورو څخه، او څومره چې د مسلمان په زړه کې د الله تعالى درناوی وي همغومره يې اثر په بنده گي کې ښکاره کېږي، او رېښتنی مسلمان هغه دی چې د هغه ټوله زنده گي، چارې، خوب او تفريح ټول خاص د الله تعالى د رضا لپاره وي، د الله تعالى د دې وينا مطابق:

{قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ}

{قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}

ته ووايه: بېشکه زما لمونځ او زما قرباني او زما ژوند او زما مرگ خاص د الله تعالى لپاره دی.

{لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ}

هغه لره هېڅ شریک نشته، او ماته د همدې (توحید) حکم
شوی دی او زه تر ټولو مسلمانانو اول یم. (الأنعام: 162 -
163 آیتونه). او په دې لوست کې به مونږ د عبادت معنا،
ډولونه، د قبلېدو شرطونه، او درجې یې وپېژنو.
د عبادت معنا:

عبادت: دا هغه عملونه دي کوم چې الله تعالی روا کړي تر
څو مسلمان پرې هغه ته ځان نږدې کړي، او په دې کې ټول
عملونه او ویناوې شاملې دي کومې چې الله تعالی خوښوي،
که هغه ښکاره وي؛ لکه بدني عبادتونه، لکه: لمونځ او حج،
یا که ښکاره نه وي؛ لکه د زړه عبادتونه لکه: د الله تعالی
محبت، وېره او امید او نور د زړه عبادتونه. او بنده کولای
شي خپل عادتونه په ښه نیت سره په عبادت بدل کړي. که د
الله تعالی عبادت ته د ځواکمن کېدو په نیت خوراک، څښاک
او خوب وکړي، نو په دې سره ورته ثواب ورکول کېږي.
د عبادت ډولونه:

عبادتونه مختلفو ډولونو باندې تقسیمېږي:

د زړه عبادتونه

مسلمان یې په خپل زړه سره کوي، لکه: مېنه، ویره، امید
او عاجزي.

بدني عبادتونه

چې مسلمان یې په بدن سره کوي، لکه: زکات او حج.

د پرېښودلو عبادتونه

مسلمان خپل رب ته د حرامو په پرېښودلو سره ځان نږدې کوي، لکه: د شرابو او زنا پرېښودل، او يا په ځېنو وختونو کې ځېنې مباح کارونه پرېښودل، لکه په روژه کې خوراک او څښاک پرېښودل.

امېد: هغه د الله تعالی په فضل خوشحالبېدل، او د هغه د احسان او ورکولو طمع کول، په داسې حال کې چې هڅه کول او په الله باندې ښه توکل کول.

عاجزي: دا هغه شکل دی چې روح پکې ارام وي او ذهن پکې د عبادت په وخت کې نه گډوډيږي، لکه لمونځ او اغيز يې د غړو په ارامتيا کې څرگنديږي.

د عبادتونو د قبلېدو شرطونه:

د عبادت د قبلېدو لپاره دوه شرطونه لازم دي: لومړی: الله تعالی ته اخلاص کول، نو مسلمان د شرک او ریا پرته یوازې الله تعالی ته د نږدې کیدو لپاره عبادت کوي. دویم: د الله تعالی له قانون سره سمون، نو مسلمان عبادت په هغه ډول کوي لکه څرنگه چې الله تعالی روا کړی، او لکه څرنگه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم کړی دی.

ریاء (ځان ښودنه): دا چې مسلمان په خپل عبادت سره دا هدف وگرځوي چې خلک یې د ښه گۍ په حال کې وگوري، او د دې په وجه یې وستایي.

بحث وکړه

ریا کار سړی الله ته د اخلاص په پرېښودلو سره څه دلاسه ورکوي؟

د عبادتونو درجي (مرتبي):

عبادت مختلفي درجي دي: ځېني يې: هغه دي چې په هر مسلمان باندې واجب دي، لکه: لمونځ. او ځېني يې هغه دي چې په ځېنو مسلمانانو باندې واجب دي: لکه: زکات، نو دا يوازې په مالدارو فرض دی. او د ځېنو: کول يې مستحب دي خو واجب نه دي، لکه: د لمانځه نه وروستو دعاگانې او ذکر.

تمرین

د لاندې عبادتونو څخه هر یو عبادت په خپله مناسبه خانه کې کېږدی د هغه د مرتبي په اساس په اسلام کې:

. د مازېگر لمونځ.

. د سهار اذکار.

. مور او پلار سره نېکي کول.

حج

. روژه.

. رمضان.

. زکات.

په هر مسلمان باندې واجب دي:

په ځېنو مسلمانانو باندې واجب دي:

مستحب دي او واجب نه دي:

د دې ویډیو کلپ له مخې (Why do i surrender?) (to Allah) ولي زه الله ته تسليم شم؟) د هغې نتيجې په اړه خبرې وکړئ چې يو مسلمان يې يوازې د الله تعالی په مراد

باندي تمرکز کولو او په خپلو ټولو کارونو کې یوازې هغه ته
په اخلاص کولو سره ترلاسه کوي.

د نیک عمل د قبلېدو لپاره لازم دي چې خاص د الله تعالی
لپاره وي او د هغه د شریعت سره موافق وي.

سم

ناسم

دویم لوست

پاکوالی

پیلیزه

اسلام پاکوالي او نظافت ته بلنه کوي، او په دې یې ټینګار
کړي چې مسلمان باید د خپل ځان پاکوالی په پام کې ونیسي،
او دا مسئله یې د دین له نخبو څخه ګرځولی، او د ډېرو
عبادتونو صحت یې د مسلمان له پاکوالي سره تړلی، او دا د
مسلمان د ځانګړتیاوو څخه دي؛ له هغو ځانګړتیاوو څخه چې
مسلمان پرې د نورو څخه توپیر کيږي، او په دې لوست کې
به مونږ د پاکوالي معنا، ډولونه او په دې اړه ځینې احکام زده
کړو.

د پاکوالي معنا:

پاکوالی

الله تعالی ته بنده کې کول

دا د یو کار قصد کول دي الله تعالی ته د تابعدارۍ او
نزدېکت په نیت.

د بي اودسی په لرې کولو سره.

بي اودسي د هر هغه شي لپاره يو شرعي صفت دی چې په غرو کې ورگډيږي او له امله يې پاکوالی لرې کېږي.

او د پليتيانو لرې کول

دا هغه پليت شيان دي چې شريعت يې د لرې کولو او د هغه د پاکولو امر کړی، لکه تش او ډک اودس ماتي.

اضافي مطالعه

د طهارت د احکامو په اړه د لا زياتو معلوماتو لپاره (اسلام کې پاکوالی) کتاب ولولئ، چې په څو نړيوالو ژبو (اصول پلورنځي) کې شتون لري.

د کتاب رابنکته کولو (ډاونلوډولو) لپاره بارکود سکين کړئ

د پاکۍ ډولونه:

پاکوالی دوه ډولونو باندې ويشل کيږي:

1. حسی پاکوالی

د نجاستونو له ليرې کولو او د (نجاستونو د) ځای له پاکولو څخه يې عبارت دی، او د هغه لاملونو له منځه وړل دي چې د لمانځه مانع گرځي؛ او دا د بدن د ځينو برخو په مينځلو او يا د ټول بدن په مينځلو سره کيږي.

۲. معنوي پاکوالی.

او دا د مؤمنانو په حق کې له شرک، حسد، کينې او داسې نورو قلبي ناروغيو څخه د زړه پاکوالی دی، او دا پاکوالی

لکه د بدن د پاکوالي په څېر مهم دی؛ بلکه دا ناشوني ده چې د بدن شرعي پاکوالی د شرک د نجاست په شتون کې پاتې شي - الله تعالی فرمایلي دي: {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ} [التوبة: 28] {یقینا چې مشرکان نجس دي}.

حسي پاکوالی یا په اوداسه او یا په ځان وینځلو سره کېږي. د اوداسه څخه مراد: د بدن د ځېنو غړو وېنځل دي په اوبو سره.

د غسل نه مراد: په اوبو سره د ټول بدن وېنځل دي. په پاکوالي کې پاکي اوبه استعمالېږي، لکه د دریابونو، سیندونو، کوهیانو (ځاگانو)، او یا نورې هغه اوبه چې پلټي ورسره نه وي یوځای شوي.

د پاکوالي اړوند ځېنې حکمونه:

۱. اصل په شیانو کې پاکوالی دی، او د یو شي په پلټنې باندې تر هغه وخته حکم نشي کېدلی تر څو چې یې شریعت په ناپاکۍ حکم نه وي کړی.

۲. د بدن او یا جامو په پاکوالي کې د پلټنې لري کولو لپاره په اوبو او یا کوم بل پاکوونکي شي باندې بسنه کوي.

۳. کله چې انسان د حاجت رفع کولو لپاره حمام ته ننوځي، نو غوره دا ده چې د تش اودس ماتې او ډک اودس ماتې ځایونه په اوبو سره پاک کړي، او دا هم جایز ده چې په تشاب کاغذ، او یا بل پاکوونکي شي سره یې پاک کړي.

بحث وکړه

د يو مسلمان د پاكوالي او شخصي حفظ الصحي په اړتيا
باندې ټينگار په څه باندې دلالت كوي؟

سم ځواب غوره كړئ:

د پاكوالي معنا:

أ) د بې اودسي لري كول.

ب) د پليټي لري كول.

ج) ټول سم دي.

په اوبو سره د ټول بدن مينځلو ته وايي:

أ) اودس.

ب) غسل.

ج) تيمم.

پاكوالي عموماً دوه ډولونه لري؛ هغه دا دي:

أ) حسي او معنوي پاكوالي.

ب) اودس او تيمم.

ج) اودس او غسل كول.

دريم لوست

اودس

پيليزه

اودس په اسلام كې خپل ارزښت د فرضي لمانځه سره د
نژدې تړاو له امله لري چې د اسلام تر ټولو لويه نڅېنه ده، او
له همدې امله بايد مسلمان يې په يادولو او په سمه توگه ادا

کولو باندې ټینگار وکړي، او په دې لوست کې به مونږ د اودس په معنا، د هغه واجبونکي شيان، د هغه ماتوونکي شيان، او سمه طریقه وپېژنو.

د اودس معنا:

اودس: په ځانګړې طریقې سره د مخ، لاسونو، او پښو مېنځل، او د سر مسح کول دي.

د اودس واجبات:

د اوداسه واجبوونکي هغه کارونه دي چې اودس ورته شرط دی، او کله چې بې اودسه شي دا شيان پرې حرامېږي، او هغه دادي:

۱. لمونځ.

۲. د کعبې شریفي طواف.

۳. د قرآن کریم لمس کول.

بې اودسي: په انسان کې یو معنوي صفت دی چې انسان د لمانځه نه منعه کوي مخکې لدې نه چې ځان پاک کړي او دا د پلټنې په څیر محسوس څیز نه دی، او دا - بې اودسي - په دوه ډوله دي، یو یې هغه ده چې مسلمان باندې لازم دی چې د هغه د لرې کولو لپاره اودس وکړي، او بل یې پرته له غسل څخه نه لرې کيږي.

څرنگه اودس وکړو؟

مسلمان چې د اودس کولو اراده وکړي باید لاندې کارونه وکړي:

۱. په زړه کې دې د اوداسه نیت وکړي، او ودې وایي:
«بسم الله».

۲. دواړه لاسونه دې په اوبو پرمېنځي، شروع دې د بنۍ لاس څخه وکړي.

۳. خولې ته په اوبو اچولو سره دې هغه پاکه کړي، بیا دې اوبه په خوله کې وخوځوي، بیا دې یې بېرته راوغورځوي، او دې ته مضمضه وایي.

۴. پوزه دې په اوبو اچولو سره پاکه کړي داسې چې اوبه پورته کش کړي، بیا دې بېرته د هوا سره راوباسي.

۵. ټول مخ دې ووبنځي، او مخ په اوږدوالي سره د تندې د وېښتانو د راختلو له حای نه تر د زڼې د لاندې برخې پورې دی، او د ږیرې سره که چېرته ئې وي، او په پلنوالي سره د یو غوږ نه تر بل غوږ پورې.

۶. لاسونه دې د گوتو له سرونو نه څخه تر ځنگلو پورې ومېنځي، شروع دې د بنۍ لاس څخه وکړي.

۷. خپل لاسونه دې په اوبو سره لامده کړي، بیا دې پرې په خپل سر مسح وکړي، د مخې طرف نه دې شروع وکړي شاته دې یې بوځي، بیا دې یې بېرته مخې ته راولي.

۸. د شهادت گوتي دې په خپلو غوږونو کې دننه کړي، او د غوږونو شا دې په خپلو غټو گوتو سره مسحه کړي.

۹. خپلې پښې دې د پړکو (ښنگرو) سره ومېنځي، او دا هغه دوه هډوکي دي کوم چې د پښې په مفصل کې ښغ راوتلي، او په بنۍ پښې دې شروع وکړي.

د اوداسه د اندامونو د مېنځلو شمېر:

په اوداسه کې سنت طریقه دا ده چې هر یو اندام دې درې
ځلې ومېنځي مگر د سر او غوړونو مسحه کول یو ځل دي،
او د هر اندام یو ځل مېنځل هم روا دي په دې شرط چې پوره
یې ومېنځي.

د اودس ماتونکي:

اودس د څلورو شیانو نه په یو سره ماتېږي:

. د دوو لارو څخه د څه شي وتل، لکه: باد، تشې متیازې،
یا ډکې متیازې، یا مني او یا هغه لوندوالی چې د شهوت د
وجې نه راووځي.

. د خوب یا نشې په وجه د عقل تلل.

. بغیر د پردې څخه د اندام مخصوصه لمس کول.

. د اوبښ غوښه خوړل.

اضافي مطالعه

د اودس کولو څرنګوالي په اړه دا فلم وګورئ چې د اصول
مرکز لخوا چمتو شوی دی.

د ویډیو کتلو لپاره بارکود سکین کړئ

بحث وکړه

د اودس زده کولو او په سمه توګه د پلي کولو لپاره ځېني
وسېلې وشمېره؟

زه کوم وخت باید دویم ځلي اودس وکړم؟

کله چې مسلمان اودس وکړي نو اصل دا دی چې د هغه اودس پاتې کېږي تر څو هغه څه ونه کړي چې د هغه په وجه اودس کول پرې واجېږي، کوم چې مخکې تیر شو.

تمرین

د راتلونکو عبارتونو څخه یو عبارت په خپله مناسبه خانه کې د تړاو له مخه کېږدئ:

. د تشو متیازو وتل.

. د قرآن شریف لمس کول.

. خوب.

. لمونځ.

. د کعبې نه طواف.

. په شهوت سره د اندام مخصوصه لمس کول.

. د اوبښ غوښه خوړل.

د هغه لپاره د اودس کول شرط دی:

د اودس ماتونکي:

په جورابو باندې مسحه کول:

کله چې اودس کوونکی جورابي دواړو پښو ته اغوستی وي، نو هغه لره جایز دی چې د پښو په ښکاره برخه په خپلو لمدو لاسونو سره مسحه کړي، او د پښو مینځلو لپاره د هغې وېستلو ته ضرورت نشته، او د دې لپاره درې شرطونه دي:

لومړی: باید جورابي یې په اودسه باندې اغوستي وي.

دویم: جورابي باید پښه د پرکو سره پټه کړي.

دریم: د مسح کولو موده باید د اوسېدونکي (مقیم) لپاره د (۲۴ ساعتونو)، او د مسافر لپاره د (۷۲ ساعتونو) څخه زیاته نه وي.

په جورابو باندې د مسحي وخت د اولي مسحي نه شروع کېږي.

د اوداسه راتلونکي کارونه ترتیب کړئ پیل یې له اول نه وکړه:

(ا) د سر مسح.

(ب) خولي ته اوبه اچول.

(ج) د مخ مېنځل.

(د) د غوړونو مسح کول.

(هـ) د پښو مېنځل.

(و) د لاسونو مېنځل.

د راتلونکو عبادتونو څخه هغه په نڅېنه کړئ چې اودس کول ورته شرط دی:

(ا) لمونځ.

(ب) روژه.

(ج) د قرآن کریم لمس کول.

(د) اذان.

(هـ) طواف.

سم ځواب غوره کړئ:

په لنډه توګه د اودس د ماتوونکو شيان وشميرئ:

ا) ۲

ب) ۳

ج) ۴

څلورم لوست

غسل

پيليزه

ځېني داسې حالتونه شته چې يوازې اودس پکې بسنه نه کوي، بلکې غسل پکې هم لازمېږي، پدې لوست کې به مونږ د غسل معنا، د لازمېدو اسباب او طريقه وپېژنو.

د غسل معنا:

غسل: له لويې پلټنې څخه د پاکوالي په نيت په اوبو سره د ټول بدن وينځل دي.

څرنگه غسل وکړو؟

په غسل کې د ټول بدن وينځل په اوبو سره او خولي او پوزې ته اوبه اچول اړين دي، نو کله چې يو مسلمان دا کار وکړ، هغه د لويې پلټنې نه پاک شو.

لويه پلټنې: دې ته وايي چې د هغې د لري کولو لپاره غسل کول اړين دي او يوازې اودس بسنه نه کوي او دا څو ډولونه لري:

۱. جنابت: د سري او بښې هغه حالت دی چې کله دواړه جماع (کوروالی) وکړي، او يا که د چانه په شهوت سره مني ووځي که څه هم له کوروالي پرته وي.

۲. حیض: هغه میاشتني وېنه ده چې له ښځې نه ځي.

۳. نفاس: هغه وینه ده چې د ماشوم له زیریدلو نه وروسته د ښځې د رحم (بچه دانې) څخه وځي.

د پوره غسل طریقه:

کله چې یو مسلمان د پوره غسل اراده وکړي، نو هغه باید لاندې کارونه وکړي:

۱. په خپل زړه کې د غسل نیت وکړي او خپل مخصوصه اندام دې په اوبه سره ومېنځي.

۲. اودس دې وکړي لکه څرنګه چې د لمانځه لپاره اودس کوي.

۳. ټول بدن دې په اوبو سره ومېنځي.

غسل کله واجبېږي؟

په درې حالتونو کې په مسلمان غسل واجبېږي:

لومړی: په شهوت سره د مني وتل، برابره خبره ده په خوب کې وي که په وینه وي.

دویم: جماع (کوروالی)، برابره خبره ده که انزال وشي او که ونه شي.

دریم: د ښځې څخه د حیض یا نفاس وینه وتل، نو کله چې وېنه ودرېږي لامبل ورباندې لازميږي.

بحث وکړه

د لویې بي اودسې د پورته کولو لپاره د غسل کولو لارښوونه څه ته اشاره کوي؟

هغه کارونه چې جنب کس لره يې کول حرام دي:
هغه کس چې د جماع او يا د مني د خارجېدو له امله پرې
غسل واجب شوی وي دې حالت ته (جنابت) ويل کېږي، او
دغه کس ته (جنب) ويل کېږي، او په دې حالت کې په دې
باندي دا څيزونه حرام دي:

۱. لمونځ.

۲. د کعبې شريفې طواف.

۳. د قرآن کریم لمس کول او يا رااخيستل.

۴. په جومات کې پاتې کيدل.

د قرآن کریم تلاوت کول.

تیمم:

که يو څوک اودس او يا غسل کول غواړي او د اوبو د
نشتوالي له وجې د دې نه عاجز شي، يا د ناروغۍ او يا بل څه
له امله د اوبو د استعمال توان نه لري، نو هغه لره د دې دواړو
په بدل کې تیمم روا دی. د تیمم طريقه: په زړه سره دې د تیمم
نیت وکړي او په يو وار دې په خپلو لاسونو خاوره ووهي، بيا
دې په هغې خاوره چې په لاسونو کې يې پاتې دي مخ مسحه
کړي، بيا دې پرې خپل لاسونه مسحه کړي.

که چېرته د تیمم کولو وروسته اوبه وموم څه بايد وکړم؟

کله چې يو مسلمان اوبه ومومي او يا د اوبو د استعمالولو
توان ولري اودس يې ماتېږي او اودس يا غسل ورباندي
لازمېږي.

بايد ټول بدن ته اوبه ورسېږي تر څو غسل سم او جنابت لري شي.

په خوب کې د مني وتلو له امله غسل نه لازمېږي، او په وېبڼه د وتلو په وخت کې غسل لازمېږي.

جنب انسان لره جوار نلري چې په جومات کې کېښي.

سم

ناسم

مسلمان لره په لاندې حالت کې تيمم کول روا دی:

(أ) کله چې د اوبو د استعمالولو توان ونه لري.

(ب) د اوبو د نشتوالي په وخت کې.

(ج) ټول سم دي.

پنځم لوست

ځينې هغه حکمونه دي چې مسلمانې ښځې لپاره ځانگړي دي

بيليزه

الله تعالى ښځه په ځينې ځانگړتياوو او صفاتو سره ځانگړې کړې ده چې په هغې سره يې د سړيو نه توپير کېږي، لکه څنگه هغې باندې د سړيو نه پرته ځينې عبادتونه واجب کړي، او په دې لوست کې به مونږ ځينې هغه مسألې وپېژنو چې هغه د مسلمانې ښځې ځانگړتياوې دي.

په اسلام کې د ښځې مرتبه او مقام:

د هغو مسلو د مثالونو بيان چې په اسلام کې د ښځې د مرتبې سره تړاو لري.

. اسلام ښځې ته په ميراث کې د هغې حق په انصاف او سخاوتمندانه تقسيم سره ورکړی، په ځېنو ځايونو کې ښځه د سړي سره برابره وي، او په ځېني ځايونو کې يې برخه توپير لري، د هغې د خپلولی او د هغې خرچې له وجې چې هغې ته سپارل شوي وي.

. په ډيرو چارو کې يې د سړي او ښځې ترمنځ برابروالی راوستی لکه ټولې مالي راکړې ورکړې.

. ښځې ته يې د خاوند د اختيارولو ازادي ورکړی.

. د هغې نوم او خپل پلار ته د نسبت شرف يې ورته پرېښودلی،

. پر سړي واجب ده چې د هغې پالنه وکړي او په هغې باندې بې له احسانه لگښت وکړي که چيرته هغه له هغو کسانو څخه وي چې مصرف کول پرې واجب وي لکه ښځه، مور او لور.

. د هغې ضعيفې ښځې په خدمت يې ټېنگار کړی چې څوک نه لري، که څه هم خپلوان يې نه وي، او د هغې په خدمت کې يې تر غيب ورکړی او دا يې د الله تعالى په نيز د غوره عملونو څخه گرځولی.

اضافي مطالعه

دا وېډيو يې ماده وگورئ چې په اسلام او ځينو نورو دينونو کې د ښځو مقام سره پرتله کوي.

د وېډيو کتلو لپاره بارکود سکين کړئ

د بنځي تر او له نارینه سره:

د نارینه سره د بنځي اړیکه په درې برخو وېشل شوي:

۱. دا چې بنځه یې کور ودانه (میرمنه) وي:

د دوی لپاره د هغه څه لیدل او خوند اخیستل جایز دي چې د نورو لپاره نه دي جایز، او الله تعالی خاوند د بنځي لپاره جامه یاده کړې او بنځه یې د خاوند لپاره جامه یاده کړې، د دوی ترمنځ د نفسي، عاطفي او بدني اړیکو په زړه پورې انځور.

۲. دا چې د هغه له محارمو څخه وي:

له محرم څخه مراد ټول هغه څوک دي چې په سړي باندې د تل لپاره له هغې سره واده کول حرام وي، لکه: مور، خور، خورزه، ورېره، عمه، خاله او خواښې، دا ټولې چې دي دوی لره روا دي د خپلو محارمو په مخ کې په خپل ښایست سره راښکاره شي کوم چې لاسونه، غاړه، وېښتان او نور دي بغیر له تجاوز او زیاتۍ څخه.

۳. دا چې بنځه د هغه لپاره غیر محرم (پردی) وي:

پردی بنځه هره هغه بنځه ده چې د هغه محرمه نه وي، که هغه یې د خپلوانو څخه وي لکه د تره لور، د ترور لور، د ورور بنځه او د کورنۍ بنځي، او یا د هغه خپلوان نه وي، او له هغې سره کورنۍ اړیکه نه لري، او اسلام د دواړو جنسونو تر منځ د معاملي لپاره اصول وضع کړي دي لکه د حجاب فرضیت او له - نامحرم سره - نه گوښه کېدل.

د مسلمانې بنځي حجاب او پرده:

الله تعالی په ښځه باندې پرده فرض کړې ده، نه په سړي باندې، ځکه چې په هغې کې د ښکلا او جاذبې عوامل موجود دي، چې دا د نارینه لپاره د فتنې سبب دی د دې په پرتله چې سړی د ښځې لپاره د فتنې سبب شي، او د دې پردې حدود دا دي چې خپل ټول بدن به د پردې سړي څخه پټوي، او کولی شي چې هر قسم او په هر رنگ کې جامې واغوندي د څلورو شرطونو په پام کې نیولو سره:

لومړی: باید چې دا پرده ټولو هغو ځایونو لره پټونکې وي چې د هغو اندامونو پټول واجب دي.

دویم: باید چې پراخه وي او داسې تنگ نه وي چې د بدن اندامونه پکې پېژندل کېږي.

درېم: باید دومره نرۍ نه وي چې د هغې لاندې د بدن اندامونه ښکارېږي.

څلورم: چې دا په خپل ذات کې ښایسته نه وي.

له ښځې څخه د وتونکې وینې ډولونه:

له ښځې څخه دوه ډوله وینه راوځي:

۱. د حبض وینه: او دا طبیعي وینه ده چې د ښځې د بچه دانی څخه غالبا هره میاشت راوځي، او څو ورځې دوام کوي، او دې ته (میاشتني مریضې) وايي.

۲. د نفاس وینه: دا یوه طبیعي وینه ده چې د زنانه د بچه دانی څخه د ماشوم د پیداکېدو نه وروسته راوځي، او څو ورځې دوام کوي چې کله ۴۰ ورځو ته هم رسېږي.

د حیض او نفاس حکمونه:

الله تعالی د حابضې او نفاسې ښځو لپاره ځېنې حکمونه روا کړي، ځېنې یې دادي:

. لدې دواړو څخه د لمانځه ساقطېدل، نو د حیض او نفاس پر مهال پرې لمونځ نشته او د دې بېماريو څخه وروسته پرې د دې لمونځونو قضایې هم نشته.

. د روژې پرېښودل، نو دې دواړو ته د حیض او نفاس په وخت کې روژه نیول جایز نه دي، لېکن کومې روژې چې یې خوړلي د هغوی قضایې به راوړي.

. د جماع (کوروالي) حراموالی: نو خاوند لره نه دي جایز چې د خپلې حایضې او یا نفاسې ښځې سره کوروالی وکړي تر څو چې د حیض او نفاس نه وروسته ونه لامبي، او د جماع نه پرته نورې لوبې ورسره کولی شي.

. د وینې د ودرېدلو نه وروسته غسل کول: نو کله چې د حیض او نفاس وینه ودرېږي په دې دواړو باندې لازم دي چې غسل وکړي لکه وړاندې چې تیر شو.

اضافي مطالعه

د اسلام له نظره د ښځو د درناوي په اړه د لا زیاتو معلوماتو لپاره دا کتاب ولولئ (المرأة في ظل الإسلام)، کوم چې په اصول ستور کې په مختلفو ژبو شتون لري.

د کتاب راښکته کولو (ډاونلوډولو) لپاره بارکود سکین کړئ

بحث وکړه

د بنځو په اړه د ځينو شرعي حکمونو له پريښودو څخه
ځيني حکمتونه راوباسئ؟

د ارزونې پوښتنې

سم

ناسم

اسلام په سړي باندې د ښځې پاملرنه او په هغې باندې
لگښت کول پرته له احسانه واجب کړي.

په حجاب کې دا فرض نه ده چې دا دې پراخه وي.

کله چې حايضه ښځه پاکه شي نو په هغې باندې واجب ده
چې مخکې د لمونځ کولو څخه غسل وکړي.

حيض يوه طبيعي وېنه ده چې د ښځې له بچه دانې څخه د
ولادت نه وروسته راوځي.

په ښځې باندې فرض دی چې خپل ټول بدن د لاندې خلکو
څخه ستر وکړي:

أ) نورې ښځې.

ب) پردې سړي.

ج) خسر.

په حايضه او نفاسې ښځې لازم دی کله چې پاکه شي چې
قضايي راوړي د:

أ) لمونځ.

ب) روژې.

ج) ټول سم دي.

لمونځ

پيليزه

لمونځ په دين کې تر ټولو ستر عبادت دی چې يو مسلمان يې بايد زده کړي او اداء کړي، او رسول الله -صلى الله عليه وسلم- مونږ ته د هغه د ادا کولو څرنگوالی رابښودلی په هغې طريقه چې الله تعالى پرې راضي کېږي. او په دې لوست کې به مونږ فرضي لمونځونه، مرتبه يي، شرطونه يي، او په سمه توګه د ادا کولو څرنگوالی يې زده کړو.

لمونځ څه شی دی؟

لمونځ: ورځني عبادت دی، چې د ويناګانو او عملونو يوه شامله ټولګه ده چې د هغه په واسطه مسلمان خپل رب ته نږدې کېږي، او په ورځ او شپه کې پنځه ځله ترسره کېږي.

او لمونځ د اسلام له رکنونو څخه دويم رکن دی.

د لمانځه مرتبه:

لمونځ د يو شمير ځانګړتياوو په وجه ځانګړی شوی، له هغې جملې څخه:

. د شهادتينو نه وروسته د اسلام دويم رکن دی.

. دا يو داسې عبادت دی چې په هر حال يې ادا کول فرض

دي، د روغتيا او ناروغتيا، د امن او وېرې په حال کې.

. دا يو داسې عبادت دی چې مسلمان پرې د کافر څخه

بيلېږي.

مونږ ولي لمونځ کوو؟

مونږ ځکه لمونځ کوو چې دا یو داسې عبادت دی چې الله تعالیٰ په مسلمانانو فرض کړی.

د لمانځه د حکمتونو او فایده څخه:

. د مسلمان او د هغه د رب ترمنځ اړیکه ده.

. د مسلمان اراده او قصد پیاوړی کوي.

. نفس د دنیا له غمونو څخه اراموي.

. اخلاق برابروي، او لمونځ کوونکی د منکراتو څخه لرې کوي.

د لمانځه شرطونه:

د لمانځه د ادا کولو لپاره یو شمیر شرطونه دي، او هغه دا دي:

. پاکوالی: چې دا د بدن او ځای پاکوالي ته شامل دی، او د بې اودسۍ نه په اوداسه او غسل سره پاکوالی.

. د عورت پټول: او عورت: هغه څه ته وايي چې د خلکو په مخ کې یې پټول واجب وي، او د سړي هغه عورت چې په لمانځه کې یې پټول واجب دي د نامه نه تر زنگون پورې دی، او د زنانه هغه عورت چې په لمانځه کې یې پټول واجب دی ټول بدن دی پرته له مخ او لاسونو څخه.

. قبلې ته مخ کول: او هغه د کعبې شریفې طرف دی کومه چې په مکه مکرمه کې ده، نو په لمونځ کوونکي واجب دی چې په لمانځه کې د هغې طرف ته مخ وگرځوي.

. د لمانځه وخت داخلیدل: نو د وخت نه مخکې لمونځ نه
صحیح کېږي، او نه یې د خپل وخت نه وروسته کول جایز
دي، او غوره دا ده چې په اول وخت کې وکړل شي.
پنځه لمونځونه:

الله تعالیٰ په خپلو بنده گانو باندې په شپه او ورځ کې پنځه
وخته لمونځونه فرض کړي، او هغه دا دي:
د سهار لمونځ:

اول وخت یې: د سهار راختل دي.

آخر وخت یې: د لمر راختل دي.

رکعتونه یې: دوه دي

د ماښام لمونځ:

اول وخت یې: د لمر زوال (او دا د ورځې په نېمايي کې د
لویدیځ طرف ته د لمر کېږدل دي).

آخري وخت یې: کله چې د هر یو شي سپوری د هغه د
اوږدوالي سره برابر شي.

رکعتونه یې: څلور دي.

د مازیگر لمونځ:

اول وخت یې: کله چې د هر یو شي سپوری د هغه د
اوږدوالي سره برابر شي.

آخر وخت یې: د لمر پرېوتل دي.

رکعتونه یې: څلور دي.

د ماښام لمونځ:

اول وخت يې: د لمر پړيو تل.
 آخر وخت يې: په اسمان کې د سوروالي پټېدل.
 رکعتونه يې: درې دي.
 د ماخستن لمونځ:
 اول وخت يې: په آسمان کې د سوروالي پټېدل.
 آخر وخت يې: نېمه شپه ده.
 رکعتونه يې: څلور دي.
 اضافي مطالعه
 د لمانځه د څرنگوالي په اړه دا فلم وگورئ چې د اصول
 مرکز لخوا چمتو شوی دی.
 د ویديو کتلو لپاره بارکوډ سکين کړئ
 څرنگه لمونځ وکړو؟
 کله چې مسلمان د لمانځه کولو اراده وکړي بايد لاندې ټکي
 په نظر کې ونېسي:
 ۱. په زړه کې د لمانځه نيت کوي.
 ۲. قبلي ته مخامخ ودرېږي، او خپل لاسونه د خپلو ولو او
 يا غوږونو سره برابر پورته کوي او: «الله اکبر» وايي
 ۳. خپل بنی لاس په چپ لاس د پاسه ږدي، بيا د لمانځه د
 شروع کېدو له دعاگانو څخه يوه دعا وايي، لکه:
 «سبحانک اللهم وبحمدک، وتبارک اسمک، وتعالی جدک، ولا إله
 غیرک».

«سبحانك اللهم وبحمدك، وتبارك اسمك، وتعالى جدك، ولا إله غيرك».

ای الله! پاکی او ستاینی یواځې تالره دي او نوم دي مبارک دی، شان دي لوړ دی او له تا پرته بل معبود نشته. بیا وایي: «أعوذ بالله من الشيطان الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم». «أعوذ بالله من الشيطان الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم». زه الله ته پناه وړم له رتل شوي شیطان څخه، د الله په نامه پیل کوم چې لورونکی او مهربان دی. بیا فاتحه سورت لولي، بیا «آمین» وایي کله چې فاتحه ولولي، او د آمین معنا ده: یا الله زما دعا قبوله کړه. بیا له فاتحي نه وروسته د قرآن کریم له سورتونو څخه هغه لولي چې ورته آسانه وي، که څه هم یو آیت وي.

۴. خپل لاسونه د خپلو ولو او یا غوړونو سره برابر پورته کوي، او «الله أكبر» وایي، او خپله ملا رکوع ته ښکته کوي، او خپل لاسونه په زنگونو باندې ږدي، او خپله ملا او سر په یوه اندازه برابر وي، او په رکوع کې «سبحان ربی العظیم» درې ځلې وایي.

۵. خپل سر پورته کوي تر څو بیرته ودیږي او لاسونه د خپلو ولو سره یو برابر پورته کوي، او وایي: «سمع الله لمن حمده». بیا په ولاړه باندې «ربنا ولك الحمد» وایي.

۶. بیا په ځمکه په سجده پریوځي، خپل تندي او پوزه په ځمکه ږدي، او خپل لاسونه، زنگونونه او د گوتو سرونه هم په ځمکه ږدي، او درې ځلې «سبحان ربی الأعلى» وایي.

۷. سر پورته کوي او «الله أكبر» وايي او په چپه پښه کېږي،
او ښی پښه ودروي، او لاسونه په ورنونو ږدي او په ناسته
«رب اغفر لي» وايي.

۸. د لومړۍ سجدي په څير بيا ځل سجده کوي او سجدي ته
د ښکته کېدلو په وخت کې «الله أكبر» وايي. او په لومړۍ
سجده کې يې چې څه ويلي و هماغه به په دويمه سجده کې هم
وايي.

۹. سر پورته کوي، دويم رکعت ته پاڅېږي او «الله أكبر»
وايي. او دويم رکعت هم د لومړي رکعت په څېر ادا کوي.

۱۰. په دويم رکعت کې د دوېمي سجدي نه وروسته داسي
کيني لکه د دوو سجدو په منځ کې چې څرنگه کېناستلی و، او
وايي:

«التحيات لله والصلوات الطيبات، السلام عليك أيها النبي
ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين،
أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله»،

«التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي
ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين،
أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله»،

ثنا، ستاينې او پاكي الله لره دی، اي نبي! پرتا دې سلام، د الله
رحمت او برکتونه وي، پر مونږ او د الله پر نیکو بندگانو دې
سلام وي، شاهدي ورکوم چې بې له الله پرته بل معبود نشته
او شاهدي ورکوم چې محمد صلی الله عليه وسلم د الله بنده او
رسول دی. او دې ته لومړی تشهد ويل کېږي. لدې نه وروسته
بيا وايي:

«اللهم صلّ على محمدٍ وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيمٍ وعلى آل إبراهيم، إنك حميدٌ مجيدٌ، وبارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميدٌ مجيدٌ»

«اللهم صلّ على محمدٍ وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيمٍ وعلى آل إبراهيم، إنك حميدٌ مجيدٌ، وبارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميدٌ مجيدٌ»

ياالله! پر محمد صلی الله علیه وسلم او د هغه پر کورنۍ رحمت وورو، لکه پر ابراهیم علیه السلام او د هغه پر کورنۍ دې چې ورولی وو، بېشکه ته ستایل شوی او لوی یې. یا الله! پر محمد صلی الله علیه وسلم او د هغه پر کورنۍ برکتونه وورو، لکه پر ابراهیم - علیه السلام - او د هغه پر کورنۍ دې چې ورولی وو، بېشکه ته ستایل شوی او لوی یې. او دې ته ابراهیمي درود ویل کیږي.

۱۱. بني طرف ته به مخ واړوي او «السلام عليكم ورحمة الله وبركاته» به ووايي، بیا به چپ طرف ته مخ واړوي او همداسې به ووايي، او په دې سره د دې کس لمونځ ختمیږي.

دا د دوه رکعتي لمانځه طریقه ده، لکه: د سهار او جمعي لمونځ، او که چېرته درې رکعتي لمونځ وو لکه: د ماښام، او یا څلور رکعتي لمونځ و لکه د ماښام، مازېگر او ماخستن لمونځونه، نو دا به د لومړي تشهد د ختمېدو نه وروسته پاتې رکعتونه پوره کړي لکه د لومړي رکعت په څېر پرته له دې چې د فاتحي نه وروسته نور څه نه وایي، بیا به داسې کبني

لکه د دویم رکعت نه ورسته چې کپناستلی و، او لومړی تشهد به ووايي، بیا به ابراهیمي درود ووايي، بیا به سلام وگرځوي. د جمعي لمونځ:

. الله تعالى پر مسلمانانو د جمعي په ورځ یو خاص لمونځ فرض کړی چې هغه ته (د جمعي لمونځ) وایي، او د هغه ځانګړی صفت او ځانګړي شرطونه دي، او دا په دغه ورځ د ماښین د لمانځه په ځای دی.

. د لمانځه لپاره مسلمانان په جومات کې راټولېږي او د جومات خطیب دوه خطبې وایي، بیا دوه رکعت له لمونځ کوي، چې په دې دواړو رکعتونو کې په ښکاره (لور غږ) قرآن کریم لولي.

. د جمعي په لمانځه د ګډون لپاره غسل کول روا دي، او باید وختي جومات ته راشي، او پرته له عذر نه د هغې نه وروسته کېدل جایز نه دي او څوک چې ورته حاضر نه شو نو هغه دې د ماښین څلور رکعت له لمونځ وکړي، په لور غږ دې پکې قرائت نه کوي.

. په مسافر او ښځه باندې د جمعي لمونځ فرض نه دی.

بحث وکړه

له خپلو ملګرو سره د مسلمان پر وړاندې ځینې هغه ننګونې وڅیړئ چې په خپل وخت د لمانځه د ادا کولو مخه یې نیسي، او څرنگه باید د دې ننګونو نه ووځي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

اي هغو کسانو چي ايمان يي راوړی! کله چي د جمعي د ورځي د لمانځه لپاره اذان وشي، نو تاسو د الله ذکر ته بيره وکړئ او اخيستل خرڅول پرېږدئ، دا ستاسو لپاره ډير غوره دی که تاسو پوهېږئ.

(الجمعة: ۹)

سم

ناسم

مسلمان کولی شي د وخت د داخلېدلو څخه مخکې فرض لمونځ وکړي.

د سهار د لمانځه وخت د لمر راختلو سره ختمېږي.

د جمعي د ورځي دوه ځانگړي عبادتونه ذکر کړه.

د مسلمان په ورځنۍ ژوند باندې د پنځه وخته لمونځونو اثر څه دی؟

د دې ويب پاڼې په کتلو سره: islamicfiqh.net/en، په اسلام کې د لمانځه د پرېښودونکي د حکم په اړه خبرې وکړئ. هغه عورت چې په سړي باندې يې په لمانځه کې پټول واجب دي:

(ا) ټول بدن پرته له مخ، لاسونو او پښو څخه.

(ب) د نامه نه تر زنگون پورې.

(ج) د ولو نه تر زنگون پورې.

هغه لوری چې لمونځ کوونکی ورته باید مخ وگرځوي:
(ا) د شمال طرف.

(ب) د لويديځ طرف.

(ج) د کعبې طرف.

لمونځ کوونکی په سجده کې دا دعا وايي:

(ا) سبحان ربي العظيم.

(ب) سبحان ربي الأعلى.

(ج) رب اغفر لي.

اووم لوست

زکات

پيليزه

له پخوانيو زمانو راهيسې په دې ځمکه کې انسانان په بېلابېلو کچو ژوند کوي، ځينې په دوی کې شتمن دي چې د پيرو پيسو خاوندان دي، او لدوی ځيني هغه غريب دي چې خپله د خوراک پوډۍ نه مومي، او دا په دې کائناتو کې د الله تعالى له طريقو څخه ده، او اسلام د شتمنو په مال کې (زکات) فرض کړی دی چې بايد غريبو ته ورکړ شي تر څو ورسره مرسته وشي او هغوی د غربت له درده خلاص کړي، او دې ته يې هڅولي دي چې مسلمان د خپل ضرورت څخه زياتي پېسې ولگوي، او د دې بدله يې پير اجرone گرځولي چې مسلمان يې په ژوند او د مرگ نه وروسته حاصلوي، همدا راز مسکينانو سره په هر وخت او هره حادثه کې په نېکۍ

کولو باندې تشويقي، همدارنگه وړو ته د ډوډۍ ورکولو او برېښو ته د جامو وراغوستلو باندې تشويقي، دا ټول د دې لپاره چې مسلمانان ټولنه سره يو ځای شي او داسې شي لکه څنگه چې الله تعالی غواړي. په دې لوست کې به موږ د زکات د احکامو په اړه، د هغه د څرنگوالي په اړه، او د هغو مالونو په هکله چې زکات پکې واجب دی معلومات ترلاسه کړو.

زکات څه شی دی؟

زکات: د شتمنو مسلمانانو د مالونو څخه د مال يوه برخه ده چې غريبانو ته ورکول کېږي، او دا د اسلام له رکنونو څخه دريم رکن دی.

اضافي مطالعه

دا ویديويي ماده وگورئ چې د زکات او په ټولنه کې د هغه د اثر په اړه غږېږي، او دا د اصول مرکز لخوا چمتو شوې ده.

د ویديو کتلو لپاره بارکوډ سکين کړئ

مونږ ولې زکات ورکوو؟

د الله د حکم د عملي کولو په خاطر مونږ زکات ورکوو.

د زکات له حکمتونو او فايډو څخه:

لومړی: د بخل او له مال سره له مينې کولو څخه د نفس پاکول.

دویم: د مال ډیر والی، ځکه چې زکات ورکول مال نه کموي بلکې زیاتوي یې او برک پکې اچوي.

دریم: له اړمنو، فقيرانو او نورو سره مرسته کول.

هغه کوم مالونه دي چې زکات پکې واجب دي؟

. سره زر او سپين زر.

. نقدې پیسې.

. کروندې او مېوې.

. چار پایان.

سوداگریز توکي

سوداگریز توکي: هر هغه شي ته وايي چې د تجارت لپاره تیار شوي وي، لکه کور،

دکان، موټر، چارپایان او یا داسې نور.

بهیمة الأنعام: اوبنان، غواګانې او پسونه.

په نقدو پیسو کې به څنګه زکات ورکوو؟

مسلمان خپلو نقدو پیسو کې په هجري کال کې یو ځل زکات ورکوي، او د زکات اندازه یې دوه نیم سلنه ده، او زکات غریبانو او اړمنو خلکو ته ورکول کیږي.

تمرین

د راتلونکو عبارتونو څخه یو عبارت په خپله مناسبه ځای ته کې د تر او له مخه کېږدئ:

. سره زر او سپين زر.

. د لاس ساعت.

. مالي مبلغ.

. د کور سامان آلات.

. چرگه.

. پسونه.

. د منو بڼ (باغ).

په مسلمان باندې لازم دي چې زکات يې ورکړي:
زکات پکې نشته:

بحث وکړه

که چېرته ټول مالداره خلک د خپلو مالونو زکاتونه ورکړي
نو د دې اغيز به څه وي؟

دا کليپ وگورئ "ولي مسلمانان زکات ورکوي؟" او بيا د
زکات د وجوب د لوړو معناوو په اړه وغږيږئ.

په مسلمان باندې واجب دي چې د خپلو نقدو پيسو زکات
ورکړي:

أ) يو ځل په عمر کې.

ب) په کال کې يو ځل.

ج) په مياشت کې يو ځل.

په نقدو پيسو کې د زکات اندازه:

أ) 25%.

ب) 10%.

ج) 2.5%.

اتم لوست

روژه

پیلیزه

روژه یو له هغو عبادتونو څخه ده چې الله تعالی پر ټولو امتونو فرض کړې ده، او په اسلام کې مسلمان دا فرېضه د الله تعالی د تابعدارۍ له امله ترسره کوي، او په دې لوست کې به موږ د روژې په معنا، د هغې د فاسدوونکو شیانو او د هغې ځینې مهمې مسألې زده کړو.

روژه څه شی دی؟

روژه: داسې یو عبادت دی چې مسلمان پکې د خوراک، څښاک او کوروالي څخه د سهار له راختلو نه تر لمر پرېوتلو پورې ځان ساتي.

او د رمضان د میاشتې روژه د اسلام د رکنونو څخه څلورم رکن دی.

مونږ ولې روژه نیسو؟

مسلمان د الله تعالی د تابعدارۍ او د هغه د حکم د منلو په خاطر روژه نیسي.

د روژې له حکمتونو او فایده څخه:

په زیات عبادت سره د تقوا په ډیر والي او د گناهونو په کموالي سره د تقوا عملي کول.

تر څو د لوړې په درد پوه شي هغه چې غریبانو او اړمنو ته رسېږي.

تر څو خپل ځان د نفس له شهوتونو څخه ازاد کړي، او د هغې په سمولو او قابو کولو ځان تمرین کړي.

الله تعالى روژه پر مسلمانانو او د دوی نه مخکې په نورو
امتونو فرض کړی ده، لکه څرنګه چې الله تعالى فرمایلي:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}
{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

[ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! پر تاسو باندې
روژه فرض کړی شوې ده لکه چې فرض کړی شوې وه پر
هغو کسانو چې له تاسو نه مخکې وو، د دې لپاره چې تاسو
متقیان شئ]. (البقرة: 183 آیت).

د روژې ماتوونکي:

په روژه لرونکي فرض دي چې له ځینو شیانو څخه ځان
وساتي، او کله چې یې وکړل نو روژه یې ماتېږي، او هغه دا
دي:

۱. خوراک او څښاک، او په دې کې هغه ستن (پېچکاري)
هم داخله ده چې د رګ د لارې د خوراک لپاره لږول کېږي.

۲. قصدا د مني انزالول، برابره خبره ده که په کوروالۍ
سره وي او یا بغیر د کوروالۍ څخه، او د رمضان په ورځ
کې کوروالي ډیره لویه ګناه ده.

۳. قصدا قی (استقراق) کول.

او همدارنګه د بڼځې روژه په دې څیزونو سره فاسدېږي:

۴. د حیض او نفاس ویني راوتل.

د رمضان المبارک میاشت:

هغه د هجري قمري کال نهمه مبارکه میاشت ده، په دې - میاشت- کې الله تعالی پر خپل رسول محمد -صلی الله علیه وسلم- قرآن کریم نازل کړی. او الله تعالی یې د ورځې روژه او د شپې لمونځ د گناهونو د بخښنې لامل گرځولی دی. او الله جل جلاله هغه - میاشت- په داسې شپې سره ځانگړې کړې چې هغه د زرو میاشتو نه غوره ده، او هغې ته (د قدر شپه) ویل کیږي، څوک چې دا شپه په ذکر او لمانځه سره راژوندی کړي د هغه مخکیني گناهونه بخښل کیږي.

مسلمانان د رمضان په میاشت کې د تراویح لمونځ کوي، او دا د هغه سنتو څخه دي چې په دې میاشت پورې تړاو لري او د ماخستن د لمانځه څخه وروسته ادا کېږي.

په رمضان کې چا لره بوزه کېدل روا دي؟

الله تعالی په رمضان کې د ځینو خلکو لپاره بوزه کېدل روا کړی او هغوی دا دي:

۱. هغه ناروغ چې روژه نیول ورته تاوان رسوي.
 ۲. هغه بوډا چې روژه نشي نیولی.
 ۳. مسافر د سفر په دوران کې.
 ۴. حیضه او نفاسه ښځه.
 ۵. امیدواره او تی ورکونکې ښځه کله چې په خپل ځان او یا په خپلو بچو باندې ویرېږي.
- د روژې په اړه ځنې خبرتیاوې:
- . چا چې په رمضان کې د عذر له امله روژه ماته کړه، نو هغه به د هرې ورځې په بدل کې بله ورځ روژه نیسي.

. کله چې یو داسې ناروغ روژه ماته کړي چې د روغېدو تمه یې نه وي نو د هغه نه د رمضان روژه ساقطېږي، او د هرې ورځې په بدل کې به یو مسکین ته خواړه ورکوي.

. کله چې یو مسلمان بوډا وي او هیڅکله روژه نشي نیولې، نو د هغه نه هم د رمضان روژه ساقطېږي، او د هرې ورځ په بدل کې به یو مسکین ته خواړه ورکوي.

مسلمانان د مابنام د اذان سره روژه ماتې کوي، او ډیری مسلمانان کوبښې کوي چې خپلو نورو وروڼو سره یو ځای د مابنام روژه ماتې وکړي.

د دې کلپ له کتلو وروسته: Why do Muslims fast
Ramadan ولی مسلمانان د رمضان میاشت روژه نیسي؟
د هغه اغیزو په اړه وغږیږئ چې مسلمانان یې د روژې نیولو څخه تر لاسه کوي.

الله تعالی د ځینې خلکو لپاره روژه خوړل روا کړی، ځینې یې بیان کړه او د دې د حکمت په اړه وغږېږه.

د روژې په دوران کې په مسلمان باندې لازم دی چې د دې شیانو څخه ځان وساتي:

أ) خوراک او څښاک.

ب) کوروالی.

ج) ټول سم دي.

د روژې د ماتوونکو شیانو شمېر:

أ) ۶.

(ب) ۵.

(ج) ۴.

نهم لوست

الحج

پيليزه

حج د اسلام له ركنونو څخه يو ركن دى، او دا د هغه غوره عملونو څخه دى چې مسلمانان پرې الله تعالى ته ځان نږدې كوي، او د دې د فضيلت په اړه د پيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه ډير حديثونه راغلي، په دې لوست كې به مونږ د دې ځانگړي عبادت په اړه لږ معلومات ترلاسه كړو.

حج څه شى دى؟

حج: هغه عبادت دى چې د ذوالحجې په مياشت كې چې د هجري كال وروستۍ مياشت ده د ځانگړو عبادتونو د ترسره كولو لپاره توان لرونكي مسلمانان مكې مكرمې ته ځي. او حج د اسلام له ركنونو څخه پنځم ركن دى.

هجري كال: په دې كې د مكې مكرمې څخه مدينې منورې ته هجرت كولو ته اشاره ده، او د مسلمانانو خليفه عمر بن الخطاب رضي الله عنه د اسلامي تاريخ د پيل كېدو لپاره د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د هجرت كال غوره كړ، او هجري كال دولس مياشتې لري چې د محرم له مياشت سره پيليزي او د ذوالحجې له مياشت سره ختمېږي، او مسلمانانو په هجري كال سره د واقعاتو او حقايقو تاريخ باندې تكيه كړېده.

مونږ ولې حج كوو؟

مسلمان مكي مكرمې ته د الله تعالى د بلنې په خواب كې د حج ادا كولو لپاره قصد كوي.

د حج له حكمتونو او گټو څخه:

. په هغو پېغمبرانو پسې اقتدا كول چې مسجد الحرام ته د حج په مقصد تللي وو.

. په عبادت باندې مشغولتيا، حاجي يو څو ورځې د الله تعالى د عبادت لپاره ځان فارغ كړی وي، چې د يو عبادت څخه بل عبادت ته اوړي.

. د هغو مسلمانانو سره يو ځای كېدل چې په مقدسو ځايونو كې سره راټول شوي دي، او د هغوی سره پېژندنه كول، او د هغوی سره اړيكي جوړول.

بحث وکړه

له خپلو هغو ملگرو سره بحث وکړه چې حج يې كړی وي، او د حج د ادا كولو پر مهال د هغوی له احساساتو خبر شئ.

حج پر چا باندې فرض دی؟

حج په عمر كې يو ځلي واجب دی په هغه چا باندې چې توان او طاقت يې ولري د مسلمانانو نارينه او ښځينه و څخه، نو هر هغه څوك چې په بدني او مالي ډول د حج توان ولري په هغه باندې حج واجب دی.

د حج په ترڅ او خبرتياوې:

. مسلمان نشي كولی چې حج ادا كړي مگر هغه ځای كې چې هغه لره ځانگړی شوی دی چې هغه (مكه مكرمه ده)، او د كال په ځانگړي وخت كې.

په حج کې څو عبادتونه دي چې مسلمان يې بايد مخکې د حج له تگ څخه زده کړي.

هر کال د مختلفو ملکونو مسلمانان حج کوي، او د ټولو يو ډول کالي (جامې) وي نو د شتمن او غريب ترمنځ پکې هيڅ توپير نه وي.

د دې کليپ په کتلو سره Why Do Muslims Perform Pilgrimage (Hajj): مسلمانان ولې حج کوي؟ د حج عبادت د انساني فطرت سره د موافقت په لارو چارو خبرې وکړه.

مسلمانان د حج فريضه په کوم وخت کې ادا کوي:

(أ) د رمضان مياشت کې.

(ب) د ذو الحجي مياشت کې.

(ج) د ديسمبر مياشت کې.

حج په مسلمان باندې فرض دی:

(أ) يو ځل په عمر کې.

(ب) دوه ځلې په عمر کې.

(ج) هر کله يې چې د حج کولو وسه وشوه.

شخصي ارزونه

۱. ايا د عبادت په معنا باندې پوهېږي؟

۲. ايا د عبادت شرطونه بيانولی شي؟

(ج) ايا د عبادتونو ډولونه بيانولی شي؟

۴. ايا د طهارت په معنا باندې پوهېږي؟

۵. ايا د طهارت ډولونه پېژني؟
۶. ايا د اوداسه طريقه شرحه کولی شي؟
۷. ايا د اوداسه ماتوونکي شيان پېژني؟
۸. ايا په جورابو باندې د مسحي کولو مسالو باندې پوهېږي؟
۹. ايا د غسل طريقه باندې پوهېږي؟
۱۰. ايا د غسل واجباتو باندې پوهېږي؟
۱۱. ايا ته پوهېږي چې په جنب باندې د څه شي کول حرام دي؟
۱۲. ايا د بنځي څخه د وتلو وینو ډولونه پېژني؟
۱۳. ايا د بنځو د وېنو باره کې مهمې مسألې پېژني؟
۱۴. ايا د لمانځه معنا باندې پوهېږي؟
۱۵. ايا ته پوهېږي چې مونږ ولې لمونځ کوو؟
۱۶. ايا د لمانځه شرطونه باندې پوهېږي؟
۱۷. ايا پنځه لمونځونه پېژني؟
۱۸. ايا د لمانځه په طريقه باندې پوهېږي؟
۱۹. ايا د جمعي د لمانځه احکامو باندې پوهېږي؟
۲۰. ايا د زکات په معنا باندې پوهېږي؟
۲۱. ايا ته پوهېږي مونږ ولې زکات ورکوو؟
۲۲. ايا هغه مالونه پېژني چې زکات پکې واجبيږي؟
۲۳. ايا د زکات شرطونه پېژني؟

۲۴. ايا د زکات مستحق کسان معلومولای شي؟
۲۵. ايا د روژې پر معنا باندې پوهېږي؟
۲۶. ايا ته پوهېږي چې مونږ ولې روژه نېسو؟
۲۷. ايا د فرضي روژې په اړه پوهېدلی شي؟
۲۸. ايا د روژې ماتوونکي شيان معلومولای شي؟
۲۹. ايا ته معلومولای شي چې په رمضان کې چا ته روژه ماتول روا دي؟
۳۰. ايا د حج معنا باندې پوهېږي؟
۳۱. ايا ته پوهېږي چې مونږ ولې حج کوو؟
۳۲. ايا ته پوهېږي چې په چا باندې حج فرض دی؟
۳۳. ايا په سمه توګه اودس کولی شي؟
۳۴. ايا په سمه توګه غسل کولی شي؟
۳۵. ايا په سمه توګه لمونځ ادا کولی شي؟
۳۶. ايا د اسلام دين سهولت او اسانتيا احساس کوي؟

څلورم فصل

اسلامي حکمونه

د فصل لوستونه:

لومړۍ لوست

جامي (کالي)

پيليزه

هغه جامي چې انسان يې اغوندي د الله تعالى له طرفه يو نعمت دی، لکه څرنگه چې الله تعالى فرمايلي:

{يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ}

{يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ} [اي

د ادم اولاده! يقينا مونږ پر تاسو باندې لباس نازل کړی دی چې ستاسو د شرم ځايونه پټوي او د زينت جامي (مو نازلي کړي) او د پرهېزگاري لباس، دغه ډير غوره دی، دا د الله تعالى له آيتونو څخه دي، د دې لپاره چې دوی نصيحت حاصل کړي] (الأعراف: ۲۶). او په دې درس کې به مونږ د جامو متعلق ځيني مسئلې وپېژنو.

اصل په جامو کې:

اصل په جامو کې جواز دی، نو په دې کې هيڅ شی حرام نه دي مگر دا چې په قرآن کریم او نبوي سنتو کې يې حراموالی بيان شوی وي.

او اصل په معاملاتو کې چې په هغې کې جامي هم راځي جواز دی، نو هيڅ شی نه حرامېږي مگر په دليل سره، او دلته چې د حرامو جامو کوم ډولونه بيان شوي د دې ټولو حرمت يا په قرآن کریم او يا په نبوي سنتو کې راغلي.

بحث وکړه

د جامو له لارې کومې اړتياوې پوره کېږي؟

حرامي جامي:

الله تعالی د جامو ځینې ډولونه حرامې کړي، چې د هغې نه دا دي:

. هغه چې عورت ښکاره کوي او نه یې پټوي.

. او هغه چې په هغې کې د بل جنس سره مشابهت وي، لکه د سړیو جامې چې د زنانو د جامو په څیر وي، او یا د ښځو جامې د سړیو د جامو په څیر وي.

. او هغه چې د تکبر او لویۍ څرگندونه وکړي.

. او هغه چې په هغې کې اسراف او زیاتۍ وي.

. او پر سړیو باندې د ورېښمو جامې اغوستل حرام دي، او همدارنګه په سرو او سپینو زرو ځان سپنګارول هغو لره حرام دي.

. او د هر هغه څه اغوستل چې د کفارو له جامو سره مشابهت کوي، لکه د هغوی د امامانو او راهبانو جامې، د مثال په توګه.

د سړي د عورت حد د نوم څخه تر زنگون پورې دی، مګر ښځه د پردو سربېره پر وړاندې ټوله عورت ده، او د هغې د خپلوانو (محارمو) لکه پلار او زوی او ورور نو د هغوی پر وړاندې به هغه څه ښکاره کوي کوم چې د نورو زنانو و پر وړاندې ښکاره کوي لکه مخ، وېښتان، غړۍ، مړوندونه، او پڼۍ.

له خپلو ملګرو سره یې شریک کړه تر څو د جامو د ډولونو د منع کولو ځینې لاملونه وپېژنئ.

رسول الله صلى الله عليه وسلم له نارينه وو سره د بنځو او د بنځو له نارينه وو سره له مشابهت څخه منع کړی دی، او په دې ممانعت کې د لباس ډول او د خبرو طريقه هم شامله ده، او دغه مشابهت د هغو لویو گناهونو څخه شمیرل شوی چې کونکي یې د الله تعالی د عذاب مستحق گرځي کله چې توبه ونه کړي، او اسلام غواړي چې د سړي طبیعت او ظاهري بڼه د بنځې له طبیعت څخه بېله وي، او همدارنگه بنځې هم داسې غواړي، نو دا د سالم فطرت او سم منطق ثبوت دی.

تمرین

هغه جامي مشخصې کړئ چې یوازې د نارينه وو لپاره حرامې دي، او هغه چې د نارينه او بنځینه دواړو لپاره حرامې دي:

. هغه چې عورت بنکاره کوي او نه یې پټوي.

. هغه چې د دوو جنسونو ترمنځ پکې مشابهت وي.

. هغه چې اسراف او زیاتۍ پکې وي.

. هغه چې د تکبر او لویۍ څرگندونه کوي.

. د ورېښمو او سرو زور اغوستل.

. د کافرانو د جامو سره مشابهت.

بحث وکړه

ایا د فیشن والو اوازونه، دودونه، رواجونه، یا د هغوی قوانین هغه اصل کیدی شي چې د نارينه یا بنځینه لپاره مناسبې جامې وټاکلی شي؟

د حرامو جامو په اړه فکر وکړئ، بیا د هغو حکمتونو په اړه فکر وکړئ چې د هغو په وجه یې حراموالی اړین دی.

سم خُواب په نښه کړئ: د سرو زرو اغوستل حرام دي پر:
أ) سږو باندې.

ب) ښځو باندې.

ج) ماشومانو باندې.

په سږو باندې حرام دي:

أ) د وږۍ اغوستل.

ب) د ورېښمو اغوستل.

ج) ټول سم دي.

دویم لوست

خوراک او څښاک

پیلیزه

مسلمان خوراک او څښاک ته د الله تعالی د نعمتونو په نظر ګوري هغه چې شکر یې باید وویستل شي، او د دې د شکر څخه دا دی چې په دې باندې د عبادت کولو لپاره ځان قوي کړي، او په دې لوست کې به د خوراک او څښاک د احکامو او آدابو په اړه زده کړه وکړو او د هغو حرامو خوراکونو په اړه به هم زده کړو چې یو مسلمان باید ترې ډډه وکړي.
اصل په خوراک او څښاک کې:

اصل په خوراک او څښاک کې جواز دی، نو په دې کې هېڅ نه دي حرام مګر هغه چې په قرآن کریم یا په نبوي سنتو کې یې حرمت راغلی وي، الله تعالی فرمایلي:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا}
{يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا}

اې خلکو! له هغو شيانو نه چې په ځمکه کې دي، حلال پاک خورئ. البقرة: 168 آيت).

حرام خوراک او څښاک:

الله تعالی یو ډول خواړه او څښاکونه حرام کړي چې ځیني یې دادي:

. شراب، او دا عقل له منځه وړي، او د عقل ساتنه د اسلامي شریعت د هدفونو څخه یو هدف دی.

. نشه یې توکي: ځکه چې هغه عقل او جسد دواړه له منځه وړي.

. هغه حیوانات چې پرته له حلالولو څخه مړه شوي وي، او یا پرې د حلالولو په وخت کې د الله تعالی نوم نه وي یاد شوی.

. د خنزیر غوښه: نو دا یوه داسې نجسه غوښه ده چې خوړل یې ناروا دی.

. ښکاري حیوانات، لکه زمریان، پیرانګان، بازان او عقابان.

. هغه چې باطلو معبودانو ته د نزدېکت لپاره حلال شوي وي؛ لکه بوتان.

مقاصد الشريعة (د شريعت هدفونه): دا د اسلامي علمونو څخه يو علم دی، چې د دې په وجه اسلامي حکمونه او د شريعت رازونه معلومېږي، لکه: الله تعالی ولي دا حکمونه روا کړي؟ او دا حکم د څه هدف لپاره دی؟

د شرعي حلالې شرطونه کومې دي؟

شرعي حلاله هغه حلالول او يا قرباني ده چې لاندې شرطونه پکې وي:

۱. ذبحه کوونکی به مسلمان يا يهودي او يا نصراني وي چې فرق کولی شي او د قربانی اراده ولري.

۲. چې د غوڅولو آله حلالولو ته برابره وي او وينه تويوي او په تيره والي باندې غوڅول کوي لکه چاقو، او د هر هغه شي استعمالول حرام دي چې حيوان په دروندوالي او د حيوان په سر د ټکر کولو سره، او يا د برقي شارټ په څير سوځولو سره وژني.

۳. چې د الله تعالی نوم ياد کړي نو داسې ووايي: (بسم الله) کله چې خپل لاس د حلالولو لپاره خوځوي.

۴. د هغه څه پرې کول چې په حلاله کې يې پرې کول واجب دی، او هغه لکه: مری او ستوني او (ودجان) دي چې دا په خټ کې دوه غټ رگونه دي، او يا په دې څلورو شيانو کې درې شيان پرې کړي.

د سمندري حيواناتو خوړل څه حکم لري؟

هغه بحري حيوانات چې صرف په اوبو کې ژوند کوي د هغو د مړو شوو خوړل روا دي، لکه ماهيان او ربيان (يو قسم

سمندري حيوانات دي) او نور، برابره خبره ده که په سمندرونو يا نهرونو او يا وړو نهرونو کې ژوند کوي.

د صحرايي نه ماتوونکو (نه داروونکو) حيواناتو ښکار او خوړل روا دي، په دې شرط چې د ښکار کولو په وخت کې يې بسم الله ووايي، او که چېرته يې ژوندۍ راگيره کړه نو حلاله دي کړي.

په رستورانټونو او دوکانونو کې د حلالولو حکمونه:

۱. هغه چې د مسلمانانو او اهل کتابو (يهودو او نصرانيانو) نه پرته نور چا حلال کړي وي، لکه بوديانو، هندوانو او ملحدينو نو دا حرام دي، او په دې کې هغه څه هم راځي کوم چې د هغو هيوادونو په رستورانټونو کې موندل کېږي چې اکثره خلک يې مسلمانان او اهل کتاب نه وي.

۲. هغه چې مسلمان او اهل کتابو په شرعي طريقې سره حلال کړی وي نو دا د قرآن کریم په نص باندې روا دي.

۳. هغه چې مسلمان او يا اهل کتابو په غير شرعي طريقې سره وژلی وي لکه شاربټ ورکول او په غرقولو سره نو دا حرام دي.

۴. د اهل کتابو ذبحه او هغه څه چې د هغوی په رستورانټونو کې وي په اصل کې روا دي، او د خوړلو په وخت کې بايد د بسم الله په ويلو باندې ټينگار وشي، او مسلمان لره غوره دا ده چې هغه څه ونه خوري مگر چې تحقيق يې وکړي چې دا حلاله او مباحه غوښه ده.

بحث وکړه

د خپلو همکارانو سره په انټرنیټ کې ځینې سایټونه وپلټئ
چې ستاسو سره ستاسو په هیواد کې حلالو خوړو تر لاسه کولو
کې مرسته کوي.

د هغې حلالې احکام چې په دوکانونو او رستورانټونو کې
پلورل کیږي د هغه چا د مذهب له مخې توپیر لري چې ذبح
کړي یې دي.

د حرامو خوراکونو او څښاکونو په اړه فکر وکړئ، بیا د
هغو حکمتونو په اړه فکر وکړئ چې د هغو په وجه یې
حراموالی اړین دی.

سم

ناسم

کله چې یهودي او یا نصراني یو مال حلال کړ نو د هغه
خوراک روا دی اگر که د الله تعالی نوم یې پرې نه وي یاد
کړی.

د هغې مړې شوې ذبیحي خوړل روا نه دی چې د برق په
شارت سره وژل شوې وي.

دریم لوست

مالي راكړې وركړې

بيليزه

د اسلام د دين عظمت دا دی چې د انساني ژوند ټول اړخونه
پکې شامل دي، په دې کې د خلکو د يو بل سره د معاملو
کنټرول، د هغوی د حقوقو ساتنه او د هر چا په وړاندې د ظلم
مخنيوي ته پاملرنه شوی، او د دې پاملرنې د لوازماتو څخه

دا دي: د هغو قوانينو او مقرراتو تصويب چې د دوی ترمنځ مالي راكړې وركړې اداره كوي، پدې لوست كې به موږ د مالي معاملو لپاره د يو لړ احكامو او د ځينو د منع كولو د دليلونو په اړه پوهه حاصله كړو.

مالي راكړې وركړې څه شی دي؟

مالي راكړې وركړې: دا هغه معاملې دي چې پيسې په كې تبادله كيږي، كه د نورو پيسو په بدل كې وي، لكه د پلور په توگه. يا د گټې په بدل كې؛ لكه اجاره وركول، يا پرته له گټې؛ لكه ډالۍ.

په مالي راكړې وركړې كې اصل:

اصل په مالي راكړې وركړې كې جواز دی، نو په دې كې هيڅ شي ناروا ندی مگر هغه چې په قرآن كريم او نبوي سنتو كې يې ناروا والی راغلی وي.

اصل په راكړه وركړه كې چې له هغې څخه مالي راكړه وركړه هم ده جواز دی، نو هيڅ شی پكې حرام نه دي مگر په دليل سره، د عبادتونو برعكس چې اصل پكې حرمت دی ځكه چې هغه توقيفي دي نو هيڅ عبادت نه دی روا مگر په دليل سره.

ناروا مالي راكړې وركړې:

الله تعالى ځيني مالي راكړې وركړې حرامي كړي، چې ځيني يې دا دي:

په ناحقه سره د خلكو مالونه اخيستل، لكه په چل او زور سره اخيستل.

. د يو سوداگر مجبورول په داسې معامله چې هغه يې كول نه غواړي.

. د انسان روغتيا ته د زيان رسوونكو توکو سودا كول؛ لکه الکول، نشه يي توکي، تمباکو او داسې نور.

. سود، په دې شرط د قرض ورکول چې بېرته به يې په يوه اندازه زياتي سره ورکوي، لکه د 5٪ زياتوالي په څير.

. د يو مجهول شي سودا كول چې معلوم نه وي چې دا څه شی دی، لکه د داسې يو بکس پلورل چې د هغه دننه شيانو په اړه مالومات نه وي.

. قمار او شرطونه چې په هغه کې گټونکي د بایلونکي پیسې په ناحقه اخلي.

د مالي راکړې ورکړې د حراموالي لاملونه:

اصلي لاملونه چې د هغو په وجه مالي معاملې حرامېږي دا دي:

۱. ظلم .

۲. سود.

۳. دوکه.

بحث وکړه

د گڼو مالي راکړو ورکړو په رڼا کې چې يو مسلمان يې په خپل ژوند کې ترسره کوي، څنگه به پوه شي چې کوم يې حلال دي او کوم يې حرام دي؟

تمرین

د راتلونکو عبارتونو څخه یو عبارت په خپله مناسبه خانه کې د تړاو له مخه کېږدئ:

. د شرابو خرڅول.

. رشوت.

. د انټرنېټ له لارې د جامو اخیستل.

. د ضرر لرونکي موادو سودا کول.

. یو چاته په دې شرط قرض ورکول چې بېرته به ورته ۱۰٪ زیات ورکوي.

. د څښلو اوبه خرڅول.

. هغه مسابقې چې ګډونوال یې پیسې ورکوي او بیا یې ګټونکي اخلي.

حلاله مالي راکړه ورکړه:

حرامه مالي راکړه ورکړه:

سود د هغو سختو مالي راکړو ورکړو څخه دی چې اسلام یې د هغه د زیانونو له امله یې منع کړی، او دا یو له لویو ګناهونو څخه شمیرل کیږي چې پدې معامله کونکي الله تعالی په سخت عذاب سره ګواښلی.

د حرامو مالي راکړو ورکړو په اړه فکر وکړئ، بیا د هغو د حکمتونو په اړه فکر وکړئ چې د هغو په وجه یې حراموالی اړین دی.

سم

ناسم

جواري روا ده که د دواړو خواوو په رضایت سره وي.
مسلمان لره روا ده چې په سود سره قرض واخلي کله چې
هغه ورته اړتیا ولري.

څلورم لوست

اخلاق (بنايسته خويونه)

پيليزه

اسلام خپلو پيروانو ته په بنو اخلاقو ټينگار کوي، او رسول
الله صلی الله عليه وسلم په ډيرو نبوي احاديثو کې د اخلاقو
اهميت ته لارښوونه کړی، او ډير هغه عبادتونه چې مسلمان
يې کوي او اخلاق يې سره مقایسه کړی، او خوش اخلاقه
مسلمان سره په دنيا او اخرت کې د لویو بدلو وعدې شوي، په
دې لوست کې به مونږ د ځينو فضيلتونو په تشریح سره په
اسلام کې د اخلاقو اهميت وپېژنو.

اخلاق په اسلام کې:

ښه اخلاق په اسلام کې لوړ مقام لري، نو دا د شريعت د
هدفونو څخه يو مهم هدف دی، او همدارنگه د پيغمبر صلی
الله عليه وسلم د رالېرلو يو هدف هم دی، اخلاقه ايمان سره
ټينگه اړيکه لري، نو په مومنانو کې هغه څوک د پوره ايمان
څښتن دی چې بنايسته اخلاق ولري، مسلمان ته په نېکو
اخلاقو باندې ثواب ورکول کېږي، لکه څرنگه چې په لمانځه
او روژه باندې ورته ثواب ورکول کېږي.

بحث وکړه

د مسلمان اخلاق بايد د نورو سره څرنگه وي؟ او ايا اخلاق د اسلام په اړه د دوی په قضاوت پورې اړه لري کنه؟
د غوره اخلاقو فضيلت:

. پيغمبر -صلی الله عليه وسلم- د هغه څه په اړه خبر ورکړی چې ډیری خلک به د هغه په وجه جنت ته ننوځي چې هغه: د الله تعالی څخه وېره او ښایسته اخلاق دي.

. او پيغمبر صلی الله عليه وسلم خبر ورکړی چې د قیامت په ورځ د انسان په ترازو کې تر ټولو درنه نیکي: ښایسته اخلاق دي.

. او پيغمبر صلی الله عليه وسلم خبر ورکړی چې د قیامت په ورځ هغه ته په مرتبه کې نږدې هغه مومن دی چې: په ټولو کې یې اخلاق ښایسته وي.

د انسان ترازو: دا به د قیامت په ورځ وي کله چې به د انسان نیکي او بدۍ په یو خاص ترازو باندې تلل کېږي چې هېڅوک د هغه شکل او اندازه نه پېژني، نو چې د چا د نېکیو تله درنه شوه هغه به جنت ته ننوځي او د چا چې د گناهونو تله درنه شوه نو هغه به اور د جهنم ته ننوځي.

تمرین

د راتلونکو عبارتونو څخه یو عبارت په خپله مناسبه خانه کې د تر او له مخه کېږدئ:

. خشوع (عاجزي)

. مسلمان ته خدا (مسکا).

. د لارې نه د ضرري څیز لري کول.

. ريښتيا.

. اميد.

. د بل سره مرسته كول.

د خير په كارونو كې مرسته كول

له نيكو اخلاقو څخه:

د زړه له عبادتونو څخه:

په اسلام كې د اخلاقو ځايونه:

په اسلام كې د اخلاقو يو ځای نه دی، بلكې ډير ځايونه

لري، او هغه دا دي:

. د الله تعالى سره اخلاق، لكه د الله تعالى نه وېره او هغه ته

په عملونو كې اخلاص.

. د پيغمبر صلى الله عليه وسلم سره اخلاق، لكه د هغه سره

مينه او د هغه د يادولو په وخت كې ادب، او د هغه د نوم يادېدو

په وخت كې په هغه باندې درود ويل.

. د شريعت سره اخلاق، لكه د شريعت مسئلو ته غاړه

كېښودل او د هغو احترام كول.

. له ځان سره اخلاق؛ لكه په نېكۍ كولو كې د ځان سره

نرمي كول، او د سستۍ نه په منع كولو كې په ځان ټينگتيا.

. د نورو سره اخلاق، لكه ريښتيا او امانتداري.

. د حيواناتو سره اخلاق، لكه د هغوی ساتنه او د وهلو او

ازارولو نه يې ځان ساتل.

د چاپېريال سره اخلاق، لکه له وړانولو څخه يې ساتل، د ونو کېنول، او د هغې په نعمتونو کې زياتی نه کول.

اضافي مطالعه

د دې لپاره چې د اسلام د اخلاقو او فضايو په اړه ډير مالومات ترلاسه کړئ، او د هغه اثر په انسانانو باندې نو دا کتاب ولوله: (الإسلام دين السلام) اسلام د سلامتيا دين دی، کوم چې د اصول په پلي ستور کې په مختلفو ژبو شتون لري. د کتاب رابنکته کولو (ډاونلوډولو) لپاره بارکود سکين کړئ

اخلاق په اسلام کې يواځې د انسانانو سره په چلند کې محدود نه دی، بلکې د چاپېريال او حيواناتو سره په چلند پورې هم اړه لري.

د دې کليپ په کتلو سره: (The beauties of Islam) د اسلام ښکلاوې، بيان کړه چې اسلام د انسانانو معنوي او اخلاقي اړتياوې تر کومه حده پوره کوي. يو نبوي حديث بيان کړه چې د ښو اخلاقو په فضيلت باندې دلالت کوي.

سم

ناسم

په اسلام کې اخلاق يواځې انسانانو سره په تعامل کې محدود دی.

شخصي ارزونه

۱. ايا تاسو کولی شئ شرحه کړئ چې اصل په جامو کې څه دی؟

۲. ايا حرامې جامې دې وپېژندلې؟

۳. ايا پوه شوي چې په خوراک او څښاک کې اصل څه دی؟

۴. ايا حرام خوراکونه دې وپېژندل؟

۵. ايا حرام څښاکونه دې وپېژندل؟

۶. ايا ودې پېژندل چې په مالي راکړه ورکړه کې اصل څه دی؟

۷. ايا ناروا مالي راکړه ورکړه دې وپېژندلې؟

۸. آیا تاسو د اسلام اسانتيا او سهولت احساس کوئ؟

پای

په پایله کې نوي مسلمان ته د لاندې ټکو سپارښتنه کوو:

له خپل دين څخه د هغه څه په زده کولو ټينگار چې اړتيا ورته لري، او بايد په هغه کې د معتبرو منابعو پلټنه وکړي، که هغه علماء وي او که دا عيان وي، کتابونه او حوالې وي او که صوتي يا ويډيويي مواد وي.

په علم باندې عمل کول، نو په مسلمان باندې لازم دی چې کوم ګټور علم يې ياد کړی وي بايد عمل پرې وکړي.

په علم او عمل کې تدريجي پرمختګ، نو د علم حاصلول، د ښو اخلاقو خپلول او د عبادت ترسره کول يو انسان ته په يو وخت نه شي حاصلېدلی، بلکې يو په بل پسې يې تر لاسه کوي.

. د هر هغه څه څخه ځان ساتل چې په ایمان منفي اغیزه کوي، که هغه شکونه وي او یا خواهشات.

. په دوامداره توګه له الله تعالی څخه د حق لار موندلو غوښتل، او د حق څخه د باطل توپیر کول.

. اسلامي احکام له توانایی سره تړلي دي، نو مسلمان له هغو څخه هغه څه کوي، چې په وس کې یې وي، پرته له دې چې په خپل ځان باندې هغه څه بار کړي، چې په وس کې یې نه وي.

. د صالحو مسلمانانو د ملګرتیا په لټه کې واوسئ چې د هغه په ایمان او نیکی کې زیاتوالی راولي، او د نورو د خواهشاتو او شکمنو خلکو سره له ناستو څخه ډډه وکړي.

وروستی ازموینه

نوم

اخرنۍ نمرې: 40/ نمرې

أ. د راتلونکو جوابونو څخه سم ځواب په نښه کړئ:

۱۵ نمرې

۱. الله تعالی په انسان کې د څه شي په شان مشابهت ګرځولی:

. ملایکو.

. شیطانانو.

. چارپایانو.

. ټول سم دي.

۲. د انسان اصلي پیدایښت د څه شي څخه دی:

. اوبه.

. خټه.

. اور.

. تیره.

۳. اسلام وایي چې انسانیت د هغوی د پلار څخه شروع شوی:

. ابراهيم.

. عيسى.

. آدم.

. محمد.

۴. کله چې یو انسان مړ شي هغه یو بل پیر او ته ځي:

. کار او ازموینه.

. بدله او حساب کتاب.

. نشت او ختمېدل.

. ټول سم دي.

۵. د محمد صلی الله د پیغمبرۍ نه وروسته الله تعالی د انسان

نه هېڅ دین نه قبلوي مگر یو دین چې هغه:

. یهودیت دی.

. نصرانیت دی.

. اسلام دی.

. هندوييزم دی.

۶. د اسلام د رکنونو شمیر:

3 .

4 .

5 .

6 .

۷. الله تعالى په قرآن کریم کې خبر ورکړی چې هغه ټول
گناهونه بخښي که یې خوښه شي پرته له:

. قتل.

. غلا.

. شرک.

. دروغ.

۸. مسلمان چې د قرآن کریم هر یو حرف لولي نو هغه لره
په دې باندې:

. یوه نیکي ده.

. دوه نېکیانې دي.

. اووه نېکیانې دي.

. لس نېکیانې دي.

۹. د قرآن کریم له نومونو څخه :

. الذکر.

. الفرقان.

. الكتاب .

. تول سم دي .

۱۰ . د الله تعالى په دې وينا کې: (ولم یکن له کفوا أحد) کې
د (کفوًا) معنا، یعنی:

. پوره .

. معبود .

. هم سیال .

. یوازی .

۱۱ . د (فلق) معنا د الله تعالى په دې وينا کې : (قل أعوذ
برب الفلق) یعنی:

. د شپې تیاره .

. د سپوږمۍ راختل .

. د سبا راختل .

. د لمر زوال .

۱۲ . د (أعوذ) معنا د الله تعالى په دې وينا کې: (قل أعوذ
برب الناس) یعنی:

. زه پناه غواړم .

. بنده گي کوم او نږدې کپړم .

. ثنا وایم او یادوم .

. تسلیممیزم او غاړه ږدم .

۱۳. د (الوسواس الخناس) معنا د الله تعالى په دې وينا کې:
(من شر الوسواس الخناس) يعني:

. جادوگر.

. حسد کوونکی.

. شيطان.

. کافر.

۱۴. د (شائنک) معنی د الله تعالى په دې وينا کې: (إن
شائنك هو الأبتَر) يعني:

. ستا سره کرکه کوونکی.

. ستا سره مینه کوونکی.

. په تا باندې ایمان لرونکی.

. ستا نه مخ اړوونکی.

۱۵. د بدني عبادتونو څخه:

. مینه.

. امید.

. لمونځ.

. ټول سم دي.

ب. راتلونکي کلمي د دوی د سمو ډلو له مخي طبقه بندي
کړئ:

۸ نمرې

. طواف.

- . لمونځ.
- . خوراک.
- . قبلې ته مخ کول.
- . د تشو متياز وټل.
- . د عورت پټول.
- . څښل.
- . خوب.
- . د اوداسه واجبوونکي شيان:
- . د لمانځه شرطونه:
- . د اوداسه ماتوونکي شيان:
- . د روژې ماتوونکي.
- ج. لاندې د اوداسه اعمال ترتيب کړئ، له لومړي سره يې پيل کړئ:
- ۶ نمرې
- . په سر باندې مسح کول.
- . د مړوندونو پورې د لاسونو مينځل.
- . د مخ مينځل.
- . د پښو مينځل.
- . د غوړونو مسح کول.
- . خولي او پوزې ته اوبه اچول.

د. راتلونکي د لمانځه اعمال ترتيب کړئ، له لومړي سره
يې پيل کړئ:

۶ نمرې

۱. د الحمد لله لوستل.

۲. رکوع.

۳. تحریمه تکبیر.

۴. سلام.

۵. د التحیات ویل.

۶. سجده کول.

هـ. د سمو جملو مخې ته د (سم) نښه، او ناسمو جملو مخې
ته (ناسم) کېږدئ:

۵ نمرې

۱. مسلمانان د حج عبادت د رمضان المبارک په میاشت
کې ترسره کوي.

۲. په مسلمانانو نارینه وو باندې د سرو زرو اغوستل ناروا
دي.

۳. مسلمانانو لږه روا ده چې د خنزیر غوښه وخوري.

۴. په مالي راکړه ورکړه کې اصل جواز او روا والی دی.

۵. په مسلمانانو کې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته تر ټولو
نږدې د قیامت په ورځ هغه څوک دی چې اخلاق یې ښایسته
وي.

لومړی چاپ

دویم چاپ
دریم چاپ
خلورم چاپ
پنجم چاپ

فهرست

2	لنډ نصاب
2	د نوي مسلمان لپاره د ټولگي تعليمي نصاب
2	سرېزه
4	لومړۍ ورځ
5	دويمه ورځ
7	درېمه ورځ
8	څلورمه ورځ
8	پنځمه ورځ
10	شپږمه ورځ
11	لومړۍ فصل
11	لومړۍ لوست
17	دويم لوست
27	درېم لوست
32	څلورم لوست
40	دويم فصل
40	لومړۍ لوست
50	دويم لوست
63	درېم فصل
63	لومړۍ لوست
67	دويم لوست
70	درېم لوست
76	څلورم لوست
79	پنځم لوست

85	 شپڙم لوست
94	 اووم لوست
97	 اتم لوست
102	 نهم لوست
106	 څلورم فصل
106	 لومړی لوست
110	 دویم لوست
114	 دریم لوست
118	 څلورم لوست
122	 پای